

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง
Factors Affecting Attitude and Awareness of Risk Management
Case Study: An Import Export Company

ดวงฤดี กิตติจารุดุลย์

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยเนชั่น
ธันวาคม 2557

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง
Factors Affecting Attitude and Awareness of Risk Management
Case Study: An Import Export Company

ดวงฤดี กิตติจารุตุลย์

การค้นคว้าอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตศึกษาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยเนชั่น
ธันวาคม 2557

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง

ดวงฤดี กิตติจารุฑุลย์

การค้นคว้าอิสระได้รับการพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ

..... กรรมการ
อาจารย์ ดร.ดวงพร อภาศิลป์

..... กรรมการ
อาจารย์ ดร.दनัย ปัตตพงศ์

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยเนชั่น
ธันวาคม 2557

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์อันมีค่า ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.दनัย ปัตตพงศ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ ดร. เดชรัตน์ สัมฤทธิ์ ที่ได้ให้คำแนะนำและเอาใจใส่ตลอดระยะเวลาการศึกษาค้นคว้า ตลอดจน ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.สุทินันท์ พรหมสุวรรณ และ อาจารย์ ดร.ดวงพร อาภาศิลป์ ที่ได้เสียสละเวลาเพื่อการตรวจสอบและแนะนำให้ปรับปรุงในฐานะคณะกรรมการตรวจสอบ ทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเนชั่น ที่ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือเป็นกำลังใจ ตลอดจนบุคลากร มหาวิทยาลัยเนชั่น ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณผู้มีพระคุณสูงสุดคือบิดา และมารดาผู้ให้กำเนิด ผู้ให้กำลังใจ และให้ทุกสิ่งทุกอย่างจนกระทั่งถึงทุกวันนี้ คุณค่าและประโยชน์ อันเกิดจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านตามที่ได้กล่าวถึงและไม่ได้กล่าวถึงทุกท่านด้วยความเคารพ สำหรับข้อผิดพลาด และข้อบกพร่องใดๆ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว

ดวงฤดี กิตติจารุคุลย์

ชื่อเรื่องการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง	
ผู้เขียน	นางสาวดวงฤดี กิตติจารุตุลย์	
ปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต	
คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ		
	รศ.ดร.สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ	ประธานกรรมการ
	อาจารย์ ดร.ดวงพร อาภาศิลป์	กรรมการ
	อาจารย์ ดร.दनัย ปัตตพงศ์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง” มีวัตถุประสงค์คือ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงกับทัศนคติและความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง 3) ศึกษาความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงของพนักงานในบริษัท จากการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26-30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี ระดับตำแหน่งระดับบริหาร ระยะเวลาในการทำงาน 1 – 5 ปี

ผลการวิจัย พบว่า พนักงานมีทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

- พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ การศึกษา ระดับตำแหน่ง และ ระยะเวลาในการทำงานที่ต่างกันมีทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงแตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

- ความรู้ความเข้าใจในแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้วิจัยได้สรุปข้อเสนอแนะในการสร้างทัศนคติและความตระหนักรู้ของพนักงานองค์กรให้ยั่งยืน โดยการให้ความสำคัญกับการฝึกอบรม การสื่อสารประชาสัมพันธ์ และการแบ่งปันกรณีศึกษา (Share Case study) เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

Independent Study title Factors Affecting Attitude and Awareness of Risk Management: A Case Study of An Import Export Company

Author Miss Duangrudee Kitticharudul

Degree Master of Business Administration

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr.Suthinan Pomsuwan	Chairperson
Dr.Duangporn Arbhasil	Member
Dr.Danai Pattaphongse	Member

Abstract

The objectives of this research titled “Factors influencing attitude and awareness of Risk Management: A case study of an import export company were 1) to study personal factors of company’s employees and their attitude and awareness of risk management 2) to identify the relationship between knowledge and attitude and awareness of Risk Management. 3) to identify their degree of awareness related to risk management . Outcome of the study revealed that the majority of respondents were female, 26-30 years of age , bachelor degree graduates, working as executive with 1 – 5 years of working experience.

The results of the study showed that the attitudes and awareness towards risk management scored high on a given rating scale and were generally positive, that staff who had different personal factors (gender, graduate level, job level, working experience) did differ in their attitude and the degree of awareness related to risk management , that there was a close relationship between factors relating to the knowledge and attitude and awareness of risk management at 0.05 level of significance.

Suggestions were made to nurture the employees’ attitude and their awareness as well as made them sustainable. These included training, communication and share case study of risk management among the staff of the company.

	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	80
5.1 สรุปผลการวิจัย	80
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	85
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย	87
บรรณานุกรม	89
ภาคผนวก	91

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงการคัดเลือกตัวแปรอิสระ	13
ตารางที่ 2 แสดงวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง	20
ตารางที่ 3 แสดงรายละเอียดประเภทการควบคุมความเสี่ยง	21
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	42
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	42
ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	43
ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด	43
ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับตำแหน่งงาน	44
ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	44
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง	45
ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	48
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	49
ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	50
ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	51
ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง	52
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	53
ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามเพศ	55
ตารางที่ 18 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามอายุ	57
ตารางที่ 19 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยงจำแนกตามระดับการศึกษา	61
ตารางที่ 20 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามระดับตำแหน่ง	65

	หน้า
ตารางที่ 21 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	68
ตารางที่ 22 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้กับการทราบว่าจะงานขั้นตอนใดมีความเสี่ยง	72
ตารางที่ 23 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจกับการทราบสาเหตุความเสี่ยง	73
ตารางที่ 24 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้กับการคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยง	74
ตารางที่ 25 แสดงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจกับการแจ้งให้ผู้อื่นดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	75
ตารางที่ 26 แสดงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจกับการซื้อประกันภัยสินค้า	76
ตารางที่ 27 แสดงการสรุปผลทดสอบสมมุติฐานการวิจัย	77
ตารางที่ 28 แสดงการสรุปข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถาม	79

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก	11
ภาพที่ 2 ขั้นตอนลำดับการเกิดความตระหนัก	11
ภาพที่ 3 วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแนวคิด 4T	22
ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการศึกษา	25

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ปัจจุบันซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่ธุรกิจมีการเจริญเติบโตขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เช่น การขยายธุรกิจในภูมิภาคอาเซียน หรือภูมิภาคอื่น ๆ ในโลก การดำเนินการทางธุรกิจหรือการปฏิบัติงานประจำวันอาจเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ส่งผลกระทบให้เกิดค่าใช้จ่าย หรือสร้างความเสียหาย หรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุความสำเร็จต่อการบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทั้งในระดับองค์กร หรือระดับหน่วยงาน หรืออาจรุนแรงจนทำให้ธุรกิจหยุดชะงักได้ ดังนั้นการส่งเสริมและปลูกฝังให้พนักงานในองค์กรมีทัศนคติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ มีความรู้ มีความตื่นตัวและตระหนักในความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง ดำเนินการประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสียหายในงานประจำวันหรืองานโครงการ และ หาวิธีการจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม จะเป็นหลักประกันในระดับหนึ่งว่าการดำเนินงานต่าง ๆ จะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

องค์กรที่พนักงานมีทัศนคติที่ถูกต้องและตระหนักในความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง พนักงานจะปฏิบัติงานโดยประเมินโอกาสที่จะเกิดความเสียหายอย่างมีเหตุมีผล มีหลักการและหาทางลดหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นปกตินิสัย ซึ่งจะลดโอกาสที่องค์กรจะพบกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด หากประสบกับปัญหาก็จะน้อยกว่าองค์กรอื่นหรือหากเกิดความเสียหายขึ้น ก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่าองค์กรที่ไม่มีการส่งเสริมให้พนักงานมีทัศนคติที่ถูกต้องและตระหนักในการบริหารความเสี่ยง ดังนั้นการส่งเสริมให้พนักงานมีทัศนคติที่ถูกต้องและตระหนักในความสำคัญของการบริหารความเสี่ยงและนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาเสริมร่วมกับการทำงาน จะช่วยให้งานที่ปฏิบัติทั้งงานประจำวันและงานโครงการเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และป้องกันโอกาสที่จะเกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน หรือก่อให้เกิดปัญหาที่จะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน ทั้งอาจทำให้เกิดความล่าช้า ความยุ่งยาก หรือ ความล้มเหลว

ทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงของพนักงานเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นภูมิคุ้มกันช่วยควบคุมการดำเนินการขององค์กรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ดังนั้น ทัศนคติที่ถูกต้องและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงจะไม่ควรมีเฉพาะระดับผู้บริหารระดับสูง ระดับคณะกรรมการ หรือระดับผู้จัดการเท่านั้น แต่ควรเสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้ทั่วถึงสู่พนักงานในองค์กรทุกคนทุกระดับ เนื่องจากความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งระดับเล็กน้อยจนถึงระดับวิกฤติย่อมส่งผลกระทบต่อลูกค้า ต่อภาพลักษณ์องค์กร ต่อพนักงาน และเป้าหมายการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท

การทำธุรกิจนำเข้าส่งออกในปัจจุบันมีการเกี่ยวข้องกับปัจจัยในประเทศและระหว่างประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วมากมาย การทราบถึงทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงของพนักงานทั่วทั้งองค์กรจึงมีความสำคัญเพื่อบริษัทสามารถวางแผนการให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงและการค้าระหว่างประเทศให้เหมาะสมกับพนักงานที่มีทัศนคติและความรู้ที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีถือเป็นความได้เปรียบในการแข่งขันขององค์กร จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงกับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง
- 1.2.3 เพื่อศึกษาความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงของพนักงานในบริษัท

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

- 1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา: มุ่งศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติ และ ความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงของพนักงานในองค์กร
- 1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร: ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือพนักงานในบริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง
- 1.3.3 ขอบเขตด้านสถานที่: มุ่งศึกษาเฉพาะพนักงานบริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่งที่ปฏิบัติงานที่สำนักงานใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3.4 ขอบเขตด้านเวลา: ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยช่วงเดือนกรกฎาคม 2557 ถึงเดือนกันยายน 2557

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมุติฐานไว้ 2 สมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 พนักงานมีปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน อายุการทำงาน) ที่ต่างกัน มีทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

1.5.2 ทำให้ทราบถึงความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงของพนักงานในบริษัท

1.5.3 ทำให้ทราบข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับทัศนคติต่าง ๆ ของพนักงาน ซึ่งบริษัทสามารถนำผลการวิจัยไปจัดกิจกรรมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการสื่อสารภายในองค์กร รวมทั้งทำแผนการอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้แก่พนักงานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

1.6 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. ทัศนคติ หมายถึง การผสมผสานและจัดระเบียบความเชื่อของคนเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานภาพใดสถานภาพหนึ่ง ภาพรวมของความเชื่อเป็นส่วนประกอบในตัวบุคคลซึ่งอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ แต่สามารถรู้ได้จากคำพูด การกระทำ ไม่ว่าความเชื่อจะออกมาในรูปใดก็ตาม ก็จะเป็นส่วนที่กำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
2. ความตระหนัก หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งได้ถูกคิดโดยเกิดจากการสะสมความรู้ เจตคติหรือทัศนคติเพื่อให้เกิดเป็นความตระหนัก โดยความตระหนักต้องอาศัยพื้นฐานความรู้อย่างถ่องแท้และนำไปสู่ขั้นที่ลุ่มลึกชัดเจน และจึงเกิดความตระหนักในที่สุด

ความรู้ หมายถึง การได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากสื่อต่าง ๆ ประกอบกับความรู้ จึงเป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง หรือความคิด ความหยั่งรู้หยั่งเห็น หรือสามารถเชื่อมโยงความคิดเข้ากับเหตุการณ์

3. การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง การจัดการความเสี่ยง ทั้งในกระบวนการในการระบุ การวิเคราะห์ (Risk analysis) การประเมิน (Risk assessment) การดูแล การตรวจสอบ และการควบคุมความเสี่ยงที่สัมพันธ์กับ กิจกรรม หน้าที่และกระบวนการทำงาน เพื่อให้องค์กรลดความเสียหายจากความเสี่ยง มากที่สุด อันเนื่องมาจากภัยที่องค์กรต้องเผชิญในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือเรียกว่า อุบัติภัย ซึ่งการควบคุม / แก้ไขความเสี่ยงมี 4 ทางเลือก คือ 1.1 การลดความเสี่ยง (Risk Reduction) คือ การพิจารณาหาวิธีในการควบคุม / แก้ไข ความเสี่ยงให้ลดลงมาอยู่ในระดับที่องค์กรสามารถยอมรับได้ 1.2 การยอมรับความเสี่ยง (Risk Acceptance) คือ การที่องค์กรพิจารณาแล้วพบว่าการดำเนินการ แก้ไข / ควบคุม ความเสี่ยง นั้น ไม่เหมาะสม, ไม่สามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติ หรือ ไม่คุ้มค่า เช่น ค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการแก้ไข / ควบคุม มีมูลค่า สูงกว่ามูลค่าของข้อมูลและทรัพย์สินที่จะทำการ ปกป้องทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร 1.3 การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Avoidance) คือ การหลีกเลี่ยงความเสี่ยงโดยยกเลิกกระบวนการทำงานหรือทรัพย์สิน ที่ ก่อให้เกิดความเสี่ยงขึ้น ซึ่งมักจะกระทำเมื่อการแก้ไขความเสี่ยงด้วยวิธีการอื่นนั้น ไม่คุ้มกับ ผลประโยชน์ที่ได้ จากการทำงานด้วยกระบวนการหรือทรัพย์สินนั้นๆ 1.4 การโอนความเสี่ยง (Risk Transfer) คือการพิจารณาถ่ายโอนความเสี่ยงไปให้ผู้อื่นรับผิดชอบแทน เช่น การซื้อ ประกันภัย เป็นต้น
4. กลุ่มประชากร คือ กลุ่มพนักงานในบริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาทัศนคติ และความตระหนักของพนักงานในการบริหารจัดการความเสี่ยง
5. กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มพนักงานในระดับปฏิบัติการ ระดับบริหาร และระดับจัดการของ บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่งที่ถูกเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนเพื่อเป็นตัวแทนในการศึกษาทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” กรณีศึกษา: บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง

ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกรอบแนวความคิดและสนับสนุนเนื้อหาที่ต้องการศึกษา โดยแนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้รวบรวมมีดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม
- 2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความตระหนัก
- 2.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

2.1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้

สุวรีย์ ศิวะแพทย์ (2549) ความรู้ หมายถึง การได้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง รูปแบบ วิธีการ กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ สิ่งของ เหตุการณ์ หรือบุคคล ซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์ หรือจากสื่อต่าง ๆ ประกอบกับความรู้ จึงเป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริง หรือความคิด ความหยั่งรู้หยั่งเห็น หรือสามารถเชื่อมโยงความคิดเข้ากับเหตุการณ์

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533) กล่าวว่า บุคคลส่วนมากจะรับรู้เบื้องต้นผ่านประสบการณ์ แล้วจัดระบบเป็นโครงสร้างของความรู้ผสมผสานระหว่างความจำกับสภาพจิตวิทยา ความรู้จึงเป็นความจำที่เลือกสรรให้สอดคล้องกับสภาพจิตใจของตน ซึ่งความรู้ทำให้ผู้เรียนได้รู้ถึงความสามารถในการจำ และรำลึกถึงเหตุการณ์ และประสบการณ์ที่เคยพบมาแล้ว ซึ่งบลูมได้แยกการประเมินระดับความรู้ไว้ 6 ระดับดังนี้

- 1.ระดับที่ระลึกได้ (Recall) เป็นระดับที่มีความสามารถในการดึงข้อมูลออกมาจากความจำได้
2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehensive) เป็นระดับที่สามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำเนื้อหาที่ได้รับ สามารถเขียนข้อความด้วยถ้อยคำของตนเอง สามารถแสดงให้เห็นได้ด้วยภาพ ให้ความหมายแปลความ และเปรียบเทียบความคิดอื่น ๆ หรือคาดคะเนผลที่เกิดขึ้นต่อไปได้
- 3.ระดับของการนำไปใช้ (Application) สามารถนำเอาข้อเท็จจริง และความคิดเห็นที่เป็นนามธรรม ไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม
- 4.ระดับของการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับที่สามารถให้ความคิดในรูปของการนำความคิดมาแยกส่วน เป็นประเภท หรือการนำข้อมูลมาประกอบกันเพื่อปฏิบัติของตนเอง
- 5.ระดับของการสังเคราะห์ (Analysis) คือการนำเอาข้อมูล แนวความคิด มาประกอบกัน แล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ที่ต่างจากเดิม
6. ระดับการประเมิน (Evaluation) คือ ความสามารถในการใช้ข้อมูลเพื่อตั้งเกณฑ์การรวบรวมผล และวัดข้อมูลตามมาตรฐาน เพื่อให้ตั้งข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิผลของกิจกรรมแต่ละอย่าง

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

Rokeach Milton (1972) ได้ให้ความหมายว่าทัศนคติ เป็นการผสมผสานและจัดระเบียบความเชื่อของคนเราที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานภาพใดสถานภาพหนึ่ง ภาพรวมของความเชื่อเป็นส่วนประกอบในตัวบุคคลซึ่งอาจรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ได้ แต่สามารถรู้ได้จากคำพูด การกระทำ ไม่ว่าจะความเชื่อจะออกมาในรูปแบบใดก็ตาม ก็จะเป็นส่วนที่กำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Roger (1978: 208-209 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสธนะเสถียร , 2533: 122) ได้กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้น คิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้าง วัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคต ทัศนคติจึงเป็นความพร้อมที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็น มิติของ การประเมิน เพื่อแสดงว่า ชอบหรือไม่ชอบ ต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็น การสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจาก การรับสาร อันจะมีผลต่อ พฤติกรรม ต่อไป

Sciffman and Kanuk (1997) ให้ความหมายของ ทักษะคติ (Attitude) หมายถึง ความโน้มเอียงที่เรียนรู้เพื่อให้มีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับลักษณะที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรืออาจหมายถึง การแสดงความรู้สึกภายในที่สะท้อนว่าคุณคนมีความโน้มเอียง พื่อใจหรือไม่พอใจต่อบางสิ่งต่อเนื่องจากเป็นผลของกระบวนการทางจิตวิทยา ทักษะคติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่ต้องแสดงว่าคุณคนกล่าวถึงหรือทำอะไร

Nelson & Quick (1997) กล่าวว่า ทักษะคติคือ การเรียนรู้ การเกิดทักษะคติมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์โดยตรง (Direct experience) และ จากการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning)

คาร์เตอร์ วี. กูด (Carter V. Good , 1959: 48) ให้คำจำกัดไว้ว่า ทักษะคติ คือ ความพร้อม ที่จะ แสดงออก ในลักษณะใด ลักษณะหนึ่ง ที่เป็น การสนับสนุน หรือ ต่อต้านสถานการณ์ บางอย่าง บุคคล หรือสิ่งใด ๆ

นอร์แมน แอล มูน (Norman L. Munn , 1971: 71) กล่าวว่า ทักษะคติ คือ ความรู้สึก และ ความคิดเห็น ที่บุคคล มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบัน และข้อเสนอใด ๆ ในทางที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้ บุคคลพร้อม ที่จะ แสดงปฏิกิริยา ตอบสนอง ด้วย พฤติกรรม อย่างเดียวกัน ตลอด

จุมพล รอดคำดี ได้สรุปการเปลี่ยนแปลงทักษะคติสิ่งใดสิ่งหนึ่งของมนุษย์ไว้ 3 ระดับดังนี้

1.การเปลี่ยนแปลงความคิด เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการได้รับข้อมูลข่าวสารใหม่ซึ่งอาจมาจากสื่อมวลชนหรือบุคคลอื่น

2.การเปลี่ยนแปลงความรู้สึก การเปลี่ยนแปลงนี้จะมาจากประสบการณ์ หรือความประทับใจ หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความสะเทือนใจ

3.การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิตในสังคมซึ่งไปมีผลต่อบุคคล ทำให้ต้องปรับพฤติกรรมเดิมเสียใหม่

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกันโดยตรง ถ้าความคิดความรู้สึก และพฤติกรรมถูกกระทบในระดับใดก็ตาม จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทักษะคติทั้งสิ้น

2.1.3 แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม หรือการมีส่วนร่วม

สุรพงษ์ โสธนะเสียร (2550) กล่าวว่า “พฤติกรรม คือ การกระทำใด ๆ ของคนเรา ส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของบุคคล โดยมีพื้นฐานมาจากความรู้และทักษะคติ การที่บุคคลมีพฤติกรรม

แตกต่างกันเพราะมีความรู้และทัศนคติที่แตกต่างกัน เกิดขึ้นจากความแตกต่างของการเปิดรับสื่อและความแตกต่างการแปลความสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สิ่งสมที่แตกต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล

อรวรรณ ปิรันธน์โอวาท (2549) กล่าวว่า”การกระทำ หรือพฤติกรรมใด ๆ ของคนส่วนใหญ่ ตามปกติมักเกิดจากทัศนคติของบุคคลนั้น ทัศนคติจึงเป็นเสมือนเครื่องควบคุมการกระทำของบุคคล พฤติกรรมส่วนใหญ่ของคนถูกควบคุมด้วยทัศนคติของเขา

แนนซี ชวาร์ตซ์ (Nancy E. Schwartz) กล่าวถึงการเปลี่ยนพฤติกรรมของคนว่า มีความสำคัญระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติรูปแบบ 4 ประการดังนี้

1. ทัศนคติเป็นตัวกลางที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ และการปฏิบัติ ดังนั้นความรู้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ และมีผลต่อการปฏิบัติ
2. ความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์กัน และทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา
3. ความรู้ และทัศนคติต่างทำให้เกิดการปฏิบัติได้ โดยที่ความรู้และทัศนคติ ไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน
4. ความรู้มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม

-หน้าที่ของทัศนคติ

คอสมเทโลและซัลคายด์ (สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. 2545: 66-68; อ้างอิงจาก Costello and Zalkind. 1963: 254-259) กล่าวว่า หน้าที่สำคัญต่างๆ ของทัศนคติพิจารณาจากพื้นฐานของการจูงใจ โดยจำแนกได้เป็น

1. หน้าที่ในการเป็นเครื่องมือ ปรับเปลี่ยน หรือใช้ประโยชน์ (Instrumental, Adjustive, or Utilitarian Function) เกิดจากการตระหนักในข้อเท็จจริงที่ว่าบุคคลพยายามจะได้มาซึ่งรางวัลให้มากที่สุด และพยายามจะลดการถูกลงโทษให้น้อยลงที่สุดด้วย ดังนั้น ทัศนคติซึ่งทำหน้าที่ในการปรับตัว จะเป็นหนทางเพื่อมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจ หรือหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ปรารถนาอันทำให้เกิดความไม่พึงพอใจซึ่งเป็นเรื่องของการใช้ประโยชน์หรือการให้ได้มาซึ่งประโยชน์ ทัศนคติที่เกิดขึ้นมาโดยพิจารณาในแง่ของการปรับตัวนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้

2. หน้าที่ในการป้องกันตัวเอง (Ego – Defense Function) โดยปกติบุคคลจะไม่เพียงแต่สนใจเกี่ยวกับโลกภายนอกเท่านั้น แต่เขาจะให้ความสนใจกับตัวเองอย่างมาก เมื่อบุคคลเผชิญกับข่าวสารข้อมูล หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่มีลักษณะคุกคามเขา เขาจะใช้กลไกในการป้องกันตนเองซึ่งจะเป็นการช่วยลดความกระวนกระวายใจ กลไกนี้เรียกกันว่า กลไกการป้องกันตนเอง (Ego-Defense

Mechanism) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มสุดโต่งอันได้แก่กรณีที่เกิดความบกพร่องอย่างมาก ดังนั้นจำเป็นต้องปฏิเสธหรือหลีกเลี่ยงข้อมูลเหตุการณ์ต่างๆ โดยสิ้นเชิงส่วนอีกกลุ่มหนึ่งนั้นจะเป็นกรณีที่มีความบกพร่องน้อย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องใช้กลไกเพื่อการบิดเบือนข้อมูล แต่ไม่ถึงขั้นปฏิเสธโดยสิ้นเชิง โดยทั่วไปบุคคลทุกคนจะใช้กลไกการป้องกันตัวเองนี้ หากต่างกันในเรื่องความมากน้อย ในกรณีที่ใช้กลไกมาก ทศนคติของบุคคลนั้นจะทำหน้าที่ในการป้องกันตนเองมากกว่าคนอื่น และบุคคลมักจะใช้กลไกดังกล่าวไม่รู้ตัวและจะกระทำการป้องกันตนเองโดยไม่รู้เหตุผล

3. หน้าที่ในการแสดงออกซึ่งค่านิยม (Value-Expressive Function) ซึ่งเป็นการแสดงถึงชนิดของบุคคลที่เขาคิดว่าตัวเขาเป็น เช่น เป็นนักรักสันนิยมนักเสรีนิยม เป็นต้น การที่บุคคลได้แสดงถึงทัศนคติซึ่งสะท้อนถึงความเชื่อของเขาและมโนภาพของเขา จะทำให้เกิดความพึงพอใจ ในขั้นนี้ บุคคลจะไม่เห็นว่าเงินหรือการได้รับการยอมรับในสังคมเป็นสิ่งที่เขาปรารถนาหากแต่เป็นการสร้างเอกลักษณ์หรือความเป็นตัวของตัวเองและย้ำความคิดของเขาที่ทำให้เขาเป็นเขา และยังเป็นการผสมผสานมโนภาพเข้ากับความต้องการที่บุคคลปรารถนา อาทิ การแต่งตัวหรือการพูด เด็กวัยรุ่นจะสร้างเอกลักษณ์ของเขาให้คล้ายกับกลุ่มเพื่อนที่เขาชื่นชอบ

4. หน้าที่ในด้านความรู้ (Knowledge Function) ทศนคติจะช่วยทำหน้าที่ของมาตรฐานหรือกรอบของการอ้างอิงเพื่อจะช่วยให้เกิดความแน่ชัดหรือความหมาย และความสม่ำเสมอหรือความแน่นอน จึงเป็นการเน้นย้ำที่ดีสำหรับปทัสถาน (Norms) ในวัฒนธรรมหนึ่งๆ มิฉะนั้นบุคคลก็จะมีแต่ความงงววย อย่างไรก็ตามความรู้หรือข่าวสารข้อมูลใหม่ๆ จะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงทัศนคติเก่าๆ ได้ เว้นเสียแต่ว่าความรู้ในทัศนคติที่มีอยู่เดิมนั้นไม่พอเพียง ไม่สมบูรณ์ หรือไม่สม่ำเสมอ

2.2 แนวความคิดเกี่ยวกับความตระหนัก

ความตระหนัก (Awareness) เป็นแนวคิดเชิงจิตวิทยา (Psychological Approach) ผสมผสานกับแนวคิดเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavior Science) โดยมีหลักการ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความตระหนักดังนี้

2.2.1 ความหมายของความตระหนัก

ราชบัณฑิตยสถาน (2545:428) ให้ความหมายของคำว่าตระหนักไว้ว่า รู้ประจักษ์ชัด รู้ชัดแจ้ง

กุลวดี ราชภัคดี (2545:38) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึงภาวะการณที่บุคคลเกิดความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นหรือประสบการณ์จากเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกี่ยวกับตนเองได้ โดยเกิดจากสภาวะจิตที่ยอมรับถึงภาวะการณหรือความโน้มเอียงที่จะเลือกพฤติกรรม และปฏิบัติตนเพื่อแสดงต่อปัญหาหรือเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ

เริงชัย คงสงค์ (2547) กล่าวว่าความตระหนักเป็นสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวกับความสำนึก ความรู้สึกนึกคิดและความปรารถนาของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยมี เหตุการณ์ สภาพแวดล้อมหรือสังคมหรือสิ่งเร้าจากภายนอกเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเกิดความตระหนัก

เกษม จันทรแก้ว (2547) กล่าวว่า ความตระหนัก หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งได้นึกคิด หรือ เกิดความรู้สึกว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่ง ภายใต้สภาวะจิตใจที่สามารถ แสดงออก ด้วยการพูด การเขียน การอ่านหรืออื่นๆ โดยอาศัยระยะเวลา ประสบการณ์หรือ สภาพแวดล้อมทางสังคม หรือสิ่ง เร้าจากภายนอกให้เกิดความรู้สึกจากการสัมผัส การรับรู้ ความคิด รวบรวม การเรียนรู้หรือความรู้ ส่งผลให้เกิดความตระหนักและนำไปสู่พฤติกรรมที่แสดงออกในสิ่งนั้น

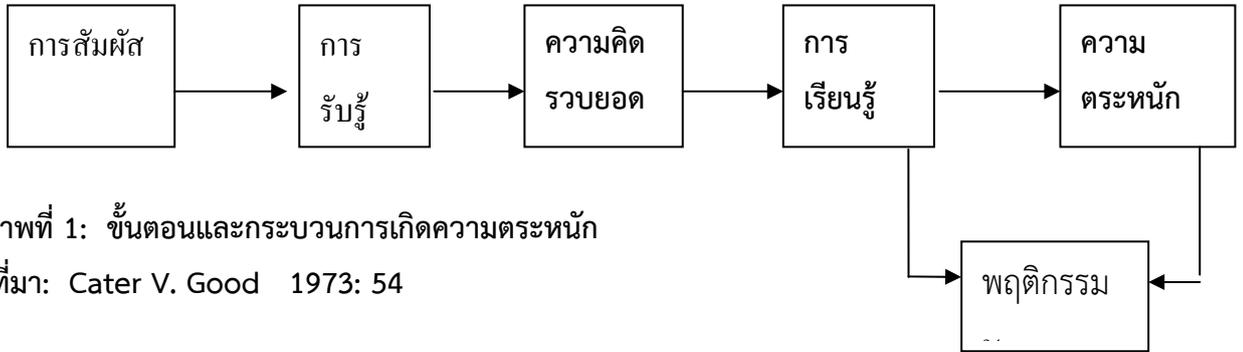
กุลวดี สุธล้า (2550) กล่าวว่า ความตระหนักหมายถึงการแสดงออกซึ่งความรู้สึก ความเห็น ความสำนึก เป็นภาวะที่บุคคลเข้าใจและประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองได้โดยอาศัย ระยะเวลา เหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมเป็นปัจจัยทำให้คนเกิดความตระหนัก

นงลักษณ์ วงศ์นอม (2548: 51) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึง ความสำนึกที่บุคคลเคยมี ความรู้สึกนึกคิดที่เกิดขึ้นในสภาวะจิตใจต่อเหตุการณ์หนึ่งที่ได้ประสบ แล้วแสดงความรู้สึกออกมา ทางพฤติกรรม

อนุสรณ์ กาลดิษฐ์ (2548: 51) กล่าวถึงความตระหนักว่า หมายถึงความสำนึกซึ่งบุคคลเคยมีการ รับรู้ หรือเคยมีความรู้มาก่อน เมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้นจึงเกิดความสำนึกหรือความตระหนักขึ้น ความตระหนักมีความหมายเหมือนกับความสำนึก เป็นสภาวะทางจิตใจที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคิด ความปรารถนาต่าง ๆ อันเกิดจากความรู้และความสำนึกต่าง ๆ มาแล้ว โดยมีการประเมินค่าและ ตระหนักถึงความสำคัญของตนที่มีต่อสิ่งนั้น

2.2.2 ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก

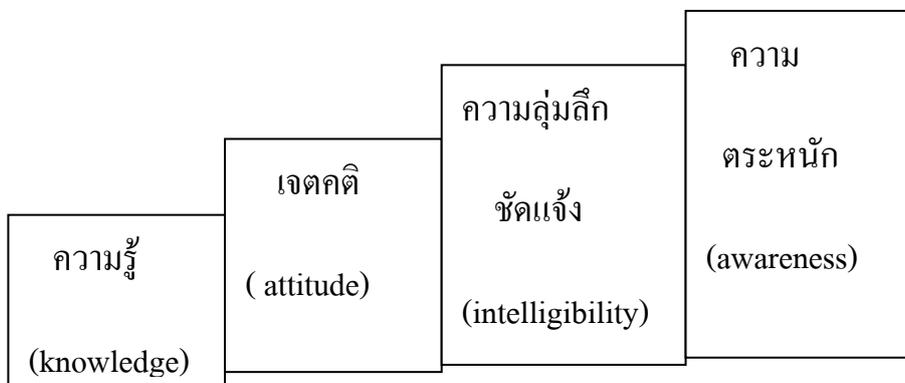
Good (1973: 54) กล่าวว่า การเกิดความตระหนักว่าเป็นผลมาจากกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process) กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าหรือรับสัมผัสสิ่งเร้าแล้วจะเกิด ความรู้เมื่อรับรู้ขั้นต่อไปก็จะเข้าใจสิ่งนั้น คือเกิดความคิดรวบยอดและนำไปสู่การเรียนรู้ คือมีความรู้ ในสิ่งนั้นและนำไปสู่การเกิดความตระหนักในที่สุด ซึ่งความรู้และความตระหนักก็จะนำไปสู่การกระทำ หรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งเร้า นั้นตามภาพประกอบด้านล่าง

ภาพที่ 1: ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก

ที่มา: Cater V. Good 1973: 54

จากภาพประกอบด้านล่าง เป็นการแสดงขั้นตอนตามลำดับของการสะสมความรู้และเจตคติเพื่อให้เกิดเป็นความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งในการตระหนักนั้นจะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ (knowledge) หรือแนวคิดด้านบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างถูกต้อง และต้องมีความรู้อย่างถ่องแท้ในแต่ละขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยง จึงจะนำไปสู่ขั้นลุ่มลึกชัดเจน (Interlligibility) แล้วจึงเกิดความตระหนักในที่สุด

ภาพที่ 2: ขั้นตอนลำดับการเกิดความตระหนัก

ที่มา: Cater V. Good 1973: 54

2.2.3 องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความตระหนัก

เบรกเลอร์ (1986: 45) ได้กล่าวเอาไว้ว่า ความตระหนักเกิดจากทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้า

อันได้แก่ บุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคม และสิ่งต่าง ๆ ที่โน้มเอียง หรือที่จะตอบสนองในทางบวกหรือทางลบ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดความตระหนักมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) จะเริ่มต้นจากระดับง่ายและมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ
2. อารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี เป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่าง ๆ
3. พฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นการแสดงออกทั้งทางวาจา กิริยา ท่าทาง ที่มีต่อสิ่งเร้า หรือแนวโน้มที่บุคคลจะกระทำ

2.2.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนัก

บัณฑิต จุฬาศัย (2528) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของแต่ละบุคคลไว้ 3 ประการ ได้แก่

1. ประสบการณ์การรับรู้ที่เพิ่มขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทั้งในอดีตที่ผ่านมาและในชีวิตประจำวัน การรับรู้เรื่องราวใด ๆ ขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้น ประสบการณ์ที่ได้พบเห็นจะมีผลกระทบโดยตรง ทำให้เกิดความรับรู้ในระดับต่าง ๆ
2. ความใส่ใจและการให้คุณค่าในเรื่องที่จะรับรู้ ซึ่งแปรเปลี่ยนได้หลายระดับ ตั้งแต่ความจำเป็น ความต้องการ ความคาดหวัง ความสนใจ และอารมณ์
3. ลักษณะรูปแบบของเรื่องที่จะรับรู้ นอกจากการรับรู้ของบุคคลจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ความเอาใจใส่ และการให้คุณค่าในเรื่องที่จะรับรู้และยังขึ้นอยู่กับรูปแบบของสิ่งหรือเรื่องที่จะรับรู้ เนื่องจากความตระหนักของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับารรับรู้ของบุคคลนั้น ๆ

ทวงศักดิ์ ประสภกิตติคุณ (2534: 22 – 23) ได้สรุปเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักไว้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักคือ

1. ประสบการณ์ที่มีต่อการรับรู้
2. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม จะมีผลทำให้บุคคลตระหนักหรือไม่ตระหนักต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
3. การเอาใจใส่และการให้คุณค่า ถ้ามนุษย์ใส่ใจในเรื่องใดมากก็就会有ความตระหนักในเรื่องนั้นมากขึ้น
4. ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้า ถ้าสิ่งเร้านั้นสามารถทำให้ผู้พบเห็นเกิดความสนใจย่อมทำให้ผู้พบเห็นเกิดการรับรู้และการตระหนักมากขึ้น

5. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ ถ้ามนุษย์ได้รับการรับรู้บ่อยครั้งหรือนานเท่าไรจะทำให้มีโอกาสเกิดความตระหนักมากขึ้นเท่าไร

จากความหมายของความตระหนัก และปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักที่ได้กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนัก ดังตารางต่อไปนี้

ตัวแปรปัจจัย	บัณฑิต จุฬาสัย	ทงศักดิ์ ประสภกิติคุณ	Carter V. Good	รวม
1. ความรู้หรือ ประสบการณ์	/	/	/	3
2. ความใส่ใจและเห็น คุณค่าในเรื่องที่รับรู้	/	/		2
3. สิ่งเร้าหรือลักษณะ รูปแบบของเรื่องที่จะรับรู้	/	/	/	3
4 ความเคยชินต่อ สภาพแวดล้อม		/		1
5. ระยะเวลาและความถี่ ในการรับรู้		/		1

ตารางที่ 1: ตารางคัดเลือกตัวแปร

ตารางดังกล่าว ผู้วิจัยได้คัดเลือกตัวแปรได้แก่ ความรู้หรือประสบการณ์ ความใส่ใจและเห็นคุณค่าในเรื่องที่รับรู้ สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของของเรื่องที่จะรับรู้ ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ มาศึกษาว่าเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงหรือไม่

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อการเกิดความตระหนัก

ก) ความรู้ (Knowledge)

ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ นั้น ตามแนวคิดของอริสโตเติล มีความเห็นว่าประสบการณ์มนุษย์จะเป็นพื้นฐานก่อให้เกิดความรู้โดยอธิบายเพิ่มเติมว่า จุดเริ่มต้นของความรู้เริ่มจากการได้สัมผัสแล้วใช้จิตไตร่ตรองสิ่งที่สัมผัสนั้น เพื่อหากฎเกณฑ์ต่าง ๆ กฎเกณฑ์ที่ได้มานั้น ไม่ได้เกิดจากประสบการณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องประกอบด้วย ความคิดและเหตุผลในจิตใจด้วย โดยสรุป อริสโตเติล มีความเชื่อว่าความรู้จะเกิดขึ้นจากทั้งประสบการณ์ การสัมผัส และการคิดในจิตใจนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของฮอบบ์ที่ถือว่าความรู้เกิดจากประสบการณ์ ความรู้สึกประทับใจของมนุษย์ (ประสาทอิสปริดา (2523: 19)

ข) ความใส่ใจและเห็นคุณค่า (Attention)

การใส่ใจเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ดังที่ มอร์แกนและคิงส์ (ถวิล ธาราโกชน และศรัณย์ ดำริสุข, 2540: 75-77 ; อ้างอิงจาก Morgan and King 1971: 256 ได้กล่าวว่า การใส่ใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของการรับรู้ นั้นหมายความว่า การที่บุคคลจะมีการรับรู้สิ่งใดนั้นบุคคลจะต้องเกิดการใส่ใจสิ่งนั้น การใส่ใจเป็นเสมือนการเตรียมพร้อมที่จะรับรู้ ความใส่ใจนั้นเกิดจากสภาพของตัวบุคคลที่เป็นผู้รับรู้ขณะนั้นว่าบุคคลมีสภาพเป็นอย่างไร เพราะบุคคลแต่ละคนเกิดมามีสถานภาพแตกต่างกัน เจริญเติบโตมาในสังคมที่ต่างกัน ย่อมทำให้รู้สึกนึกคิดแตกต่างกันไปด้วย

ค) ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้า

เป็นสิ่งที่บุคคลได้พบ ได้รู้สึก และจะทำให้บุคคลเกิดการใส่ใจมากขึ้นเพียงใด อาจพิจารณาได้ดังนี้ (จิตวิทยาทั่วไป 2549: 75 -77)

1. ความเข้ม (intensity) เป็นระดับความหนักเบาของสิ่งเร้า อาจเป็นแสง สี เสียง การดำเนินงานต่าง ๆ ทั้งงานโดยทั่วไปและงานส่วนตัว การใช้แสงที่จ้า สีที่เข้มฉูดฉาด และเสียงดังจะเป็นส่วนช่วยให้บุคคลมีการใส่ใจสิ่งนั้นมากขึ้น
2. ขนาด (size) สิ่งเร้าที่ได้มีขนาดใหญ่มักจะสร้างความสนใจหรือใส่ใจได้ดีกว่าสิ่งเร้าที่มีขนาดเล็ก ดังจะเห็นได้จากป้ายโฆษณาต่าง ๆ แม้กระทั่งวัตถุและสิ่งก่อสร้างในสังคมจะทำให้มีขนาดใหญ่เพื่อดึงดูดความสนใจ
3. ทำตรงกันข้ามหรือทำให้แปลกออกไป (contrast) การทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ผิดแผกไปจากเดิม จะทำให้เกิดความใส่ใจในสิ่งนั้นมากขึ้น เช่น หนังสือที่เราอ่าน ถ้าหน้าใดพิมพ์ตัวใหญ่หรือตัวหนาจะทำให้เกิดความใส่ใจตรงนั้นเป็นพิเศษ

4. การทำซ้ำ (repetition) มีความหมายว่าทำสิ่งนั้นบ่อย ๆ หรือ หลาย ๆ ครั้ง การโฆษณาทางวิทยุและโทรทัศน์เพื่อให้บุคคลจำสินค้านั้นได้ ให้ดาราในสังกัดตนได้ออกทีวีหรือโชว์ตัวบ่อย ๆ เป็นต้น
5. การเคลื่อนไหว (movement) เป็นการทำให้สิ่งเร้าเคลื่อนที่หรือเปลี่ยนแปลงไปมา การโฆษณาที่ใช้ไฟประดับจะทำให้ไฟวิ่งไปวิ่งมาหรือดับติดบ้าง

ง) ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้

ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้เป็นการแสดงถึงการสร้างโอกาสให้พนักงานรับรู้ข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูล ได้บ่อยครั้ง และมีการสะสมองค์ความรู้ หรือ ต่อยำให้มีความรู้อยู่เสมอ

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

วิลสันและทิงเกิล (Wilson and Tingle, 1999) กล่าวว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย

- 1) การค้นหาความเสี่ยง (Risk Identification)
- 2) การวิเคราะห์ความเสี่ยง (Risk Analysis)
- 3) การจัดการความเสี่ยง (Risk Treatment)
- 4) การประเมินผลการจัดการความเสี่ยง

สมชาย ไตรรัตน์ภิมย์ (2549: 12) ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการบริหารความเสี่ยง ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนการบริหารความเสี่ยง (Risk management planning) ประกอบด้วย การตัดสินใจว่าจะวางแผนการบริหารกิจกรรมโครงการอย่างไร โดยการทบทวนขอบเขตของ โครงการ การวางแผนการบริหารโครงการ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมขององค์กรและทรัพยากรองค์กร ซึ่งผู้ ร่วมโครงการสามารถอธิบายและวิเคราะห์การจัดการความเสี่ยง กิจกรรมในแต่ละโครงการผลผลิต หลักของการบริหารนี้คือ แผนการจัดการความเสี่ยง
2. การจำแนกความเสี่ยง (Risk identification) ประกอบด้วยข้อกำหนดที่มีต่อผลกระทบ ของโครงการและลักษณะข้อมูลเอกสารแต่ละโครงการ ผลผลิตหลักของกระบวนการนี้คือการเริ่มต้น ด้วยการลงทะเบียนความเสี่ยง

3. การวิเคราะห์คุณภาพความเสี่ยง (Qualitative risk analysis) ประกอบด้วยการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ซึ่งขึ้นอยู่กับความน่าจะเป็น และผลกระทบที่เกิดขึ้นภายหลัง การจำแนกความเสี่ยงแล้ว ทิมความเสี่ยงสามารถใช้เครื่องมือ และเทคนิคต่างๆในการจัดลำดับความเสี่ยงและการจัดการข้อมูลการลงทะเบียนความเสี่ยงให้ทันสมัย ผลผลิตหลักในขั้นตอนนี้ก็คือ Update การลงทะเบียนข้อมูลความเสี่ยงให้ทันต่อเวลา

4. การวิเคราะห์ปริมาณความเสี่ยง (Quantitative risk Analysis) ประกอบด้วย การประเมินค่าผลกระทบของความเสี่ยงตามวัตถุประสงค์ของโครงการออกมาเป็นจำนวนหรือตัวเลข ผลผลิตหลักของกระบวนการนี้ เช่นเดียวกับการลงทะเบียนหลักเพื่อให้ทันต่อเวลา

5. การวางแผนเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นกับความเสี่ยง (Risk response Planning) ประกอบด้วย การนำขั้นตอนมาใช้ เพื่อเป็นการสร้างโอกาส ในความสำเร็จและเป็นการลดภาวะคุกคามที่จะพบ จากเป้าหมายโครงการ การใช้ผลผลิตต่างๆตามขั้นตอนที่ผ่านมา

6. การควบคุมและการติดตามความเสี่ยง (Risk Monitoring and Control) ประกอบด้วย การจำแนกการติดตามความเสี่ยง และความเสี่ยงที่เหลืออยู่ การจำแนกความเสี่ยงใหม่ การจัดแยกแผนการเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงและการประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์การจัดการความเสี่ยงที่ใช้ตลอดโครงการ ผลผลิตหลักของกระบวนการนี้คือ การให้คำแนะนำ/ การให้การรับรอง และการป้องกันสิ่งที่จะเกิดขึ้น ความต้องการการเปลี่ยนแปลงและการลงทะเบียนบนความเสี่ยงให้ทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งการวางแผนการบริหารโครงการ และกระบวนการจัดการทรัพยากรของโครงการ

กระบวนการบริหารความเสี่ยง ตามมาตรฐานของ COSO หรือ The Committee of Sponsoring Organization of the Treadway ซึ่งประกอบด้วย

1. การกำหนดเป้าหมายการบริหารความเสี่ยง (Objective Setting)
2. การระบุความเสี่ยง (Event Identification)
3. การประเมินความเสี่ยง (Risk assessment)
4. กลยุทธ์ที่ใช้ในการจัดการกับแต่ละความเสี่ยง (Risk Response)
5. กิจกรรมการบริหารความเสี่ยง (Control Activities)
6. ข้อมูลและการสื่อสารด้านบริหารความเสี่ยง (Information and Communication)
7. การติดตามผลและเฝ้าระวังความเสี่ยง (Monitoring)

สงวน ข้างฉัตร (2547: 17) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการวิเคราะห์การบริหารความเสี่ยงว่านอกจากเกิดประโยชน์กับโครงการแล้วยังส่งผลถึงองค์การและลูกค้าที่มาใช้หรือขอรับ บริการ อีกด้วย ซึ่งพอสรุปได้คือ

1. สามารถสร้างเสริมความเข้าใจโครงการและจัดทำแผนที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น ในแง่การประมาณค่าใช้จ่ายและระยะเวลาดำเนินการ
2. เพิ่มพูนความเข้าใจความเสี่ยงในโครงการมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่จะเกิด กับโครงการหากจัดการความเสี่ยงในโครงการมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบที่จะเกิดกับ โครงการหากจัดการความเสี่ยงไม่เหมาะสมหรือละเลยการบริหารความเสี่ยงนั้น
3. มีอิสระในการพิจารณาความเสี่ยงของโครงการ ซึ่งจะช่วยให้การตัดสินใจจัดการ ความเสี่ยงให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพมากขึ้น
4. ทำให้ยอมรับความเสี่ยงได้มากขึ้น และสามารถได้ประโยชน์จากการยอมรับความเสี่ยง นั้นได้มากขึ้นด้วย

กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2554: 64 – 65) ได้แบ่งประเภทของความเสี่ยงไว้ดังนี้

ความเสี่ยงที่สามารถวัดมูลค่าเป็นตัวเงินได้ (Financial Risk) คือ ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นแล้วสามารถวัดค่าของความเสียหายออกมาได้เป็นตัวเงิน เช่น ไฟไหม้โรงงานผลิตสินค้า บริษัท จะสามารถคำนวณค่าเสียหายจากเหตุการณ์ไฟไหม้โรงงานผลิตสินค้าได้ โดยการประเมินถึงทรัพย์สิน ที่เกิดความเสียหายและตีค่าออกมาเป็นจำนวนเงิน เหตุการณ์รถยนต์ประสบอุบัติเหตุจากการนำของ ไปส่งให้แก่ลูกค้า บริษัทก็จะสามารถตีค่าความเสียหายออกมาเป็นตัวเงินได้เช่นกัน ความเสี่ยง ประเภทนี้จัดอยู่ใน Financial Risk

ความเสี่ยงที่ไม่สามารถวัดมูลค่าเป็นตัวเงินได้ (Non - Financial Risk) เป็นความเสี่ยง ที่เหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นแล้วไม่สามารถประเมินความเสียหายได้ เช่น การเสียชีวิตของพนักงาน บริษัท จากเหตุการณ์ไฟไหม้ หรือเกิดอุบัติเหตุทางรถยนต์ ทำให้พนักงานขับรถของ บริษัท เสียชีวิต การสูญเสียชีวิตนั้นจึงไม่สามารถประเมินค่าความเสี่ยงออกมาเป็นตัวเงินได้ บริษัทที่มีสินค้า คงเหลือไว้ไม่พอจำหน่าย เมื่อผู้บริโภคหรือลูกค้าต้องการซื้อสินค้านั้น แล้วบริษัทไม่มีจำหน่าย ลูกค้าจึงเปลี่ยนไปซื้อสินค้าหรือวัตถุดิบจากผู้ผลิตรายอื่น เป็นเหตุการณ์ที่ไม่สามารถประเมินมูลค่า ความเสียหายได้เช่นเดียวกัน แต่บริษัทนั้นก็ทราบดีว่าบริษัทเกิดความเสียหาย

ความเสี่ยงที่ผันแปรได้ (Dynamic Risk) เป็นความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เช่น ลูกค้าหรือผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงรสนิยมในการบริโภคสินค้า เทคโนโลยีการตลาดเกิดการ เปลี่ยนแปลง

ทำให้สินค้าเดิมเคยขายได้ดีเกิดมียอดขายที่ลดลง การเปลี่ยนแปลงสถานะทางเศรษฐกิจทำให้ยอดขายของบริษัทลดลง ความเสี่ยงประเภทนี้เป็นความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นเป็นครั้งคราว ไม่มีแน่นอนในการเกิด ความเสี่ยงว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใดและเกิดขึ้นในรูปแบบใด ตลอดจนผลกระทบ ของความเสี่ยงประเภทนี้ก็มีลักษณะไม่เหมือนกันในทุกครั้งที่เกิดความเสี่ยงนี้ด้วย

ความเสี่ยงที่ผันแปรไม่ได้ (Static Risk) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความเสี่ยงที่คงที่ เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นแก่บริษัทจากปัจจัยอื่นที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ เช่น บริษัทเกิดความเสียหายเนื่องจากพนักงานของบริษัทปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นต้น

ความเสี่ยงพื้นฐาน (Fundamental Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นแล้วจะมีผลกระทบต่อคน จำนวนมาก เช่น เกิดภาวะสงคราม แผ่นดินไหว น้ำท่วม เป็นต้น ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่สามารถ ป้องกัน ได้เป็นบางส่วน เพราะเมื่อความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นแล้ว คนในสังคมจะ ได้รับความเสี่ยงนี้ในระดับที่เท่า ๆ กัน

คำอธิบายความเสี่ยงด้านต่างๆ ที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ซึ่งแสดงได้ดังนี้ (วิชดา ลิวานนท์ชัย, 2551)

1) ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายใน: ประกอบด้วย

- (1) Operational Risk ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เกิดจากขั้นตอน อุปกรณ์ หรือทรัพยากรมนุษย์เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน อุบัติเหตุ
- (2) Financial Risk ความเสี่ยงทางการเงิน เกิดจากปัญหาด้านการเงินและงบประมาณ เช่น ขาดแคลนเงินทุน กู้ยืมมากเกินไป ขาดสภาพคล่องความผิดพลาดหรือทุจริตของฝ่ายการเงินหรือฝ่ายบัญชี
- (3) Strategic Risk ความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ เกิดจากความผิดพลาดในการกำหนดหรือดำเนินนโยบาย กลยุทธ์ที่ไม่เหมาะสม ตลอดจนการทุจริตเชิงนโยบายของผู้บริหาร
- (4) Policy Risk ความเสี่ยงด้านนโยบาย เกิดจากกฎหมาย กฎระเบียบข้อบังคับ

2) ความเสี่ยงที่เกิดจากปัจจัยภายนอก:

- (1) Political Factors ความเสี่ยงด้านการเมือง กฎหมาย ข้อบังคับ
- (2) Economic Factors ความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจ เช่น ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลง
- (3) Socio-cultural Factors ความเสี่ยงด้านสังคม และวัฒนธรรม
- (4) Technological Factors ความเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี
- (5) International Factors ความเสี่ยงระหว่างประเทศ เช่น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

ต่างประเทศ การเคลื่อนย้ายเงินลงทุน ฐานกำลังการผลิตของประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ

(6) ภัยธรรมชาติ

(7) ความเสี่ยงด้านภาวะการแข่งขัน

2. ปัจจัยเสี่ยง (Risk Factor) หมายถึง ต้นเหตุ หรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เมื่อใด และเกิดขึ้นได้อย่างไร และทำไม ทั้งนี้สาเหตุของความเสี่ยงที่ระบุควรเป็นสาเหตุที่แท้จริง เพื่อจะได้วิเคราะห์และกำหนดมาตรการลดความเสี่ยงในภายหลังได้อย่างถูกต้อง

3. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment) หมายถึง กระบวนการระบุความเสี่ยง และวิเคราะห์ความเสี่ยง เพื่อจัดลำดับความเสี่ยงที่ระบุ โดยการพิจารณาจากโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) และผลกระทบ (Impact) ของความเสี่ยงนั้นๆ

1) โอกาสที่จะเกิด (Likelihood: L) หมายถึง ความถี่หรือโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง ซึ่งจำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 1 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดน้อยมาก

ระดับ 2 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดน้อย

ระดับ 3 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดสูง

ระดับ 5 หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสการเกิดสูงมาก

2) ผลกระทบ (Impact: I) หมายถึง ขนาดความรุนแรงของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นหากเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง จำแนกเป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 1 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีน้อยมาก

ระดับ 2 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีน้อย

ระดับ 3 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีปานกลาง

ระดับ 4 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีสูง

ระดับ 5 หมายถึง ผลกระทบของความเสี่ยงต่อองค์กรมีสูงมาก

3) ระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk: D) หมายถึง สถานะของความเสี่ยงที่ได้จากการประเมินโอกาสและผลกระทบของแต่ละปัจจัยเสี่ยง มีค่าเป็นเชิงปริมาณ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

ระดับความเสี่ยง = ระดับโอกาส x ระดับผลกระทบของความเสี่ยง

หรือ $D = L \times I$

4. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management) หมายถึง วิธีการบริหารจัดการที่เป็นไปเพื่อการคาดการณ์ และลดผลเสียของความไม่แน่นอน ที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้โดยมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การจัดการความเสี่ยงมีหลายวิธี ดังนี้

วิธีการจัดการความเสี่ยง	ศัพท์ที่นิยมใช้ทั่วไป	แนวคิด 4 T
1.การยอมรับความเสี่ยง หมายถึง การตกลงกันที่จะยอมรับ เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการหรือป้องกัน แต่การเลือกบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีนี้ ต้องมีการติดตามเฝ้าระวังอย่างสม่ำเสมอ	Risk Acceptance (Accept)	Take
2.การลด/การควบคุมความเสี่ยง หมายถึงการปรับปรุงระบบการทำงานหรือออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหายหรือลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยง ให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เช่น การจัดทำระบบ Knowledge Management (KM) เพื่อให้พนักงานมีแนวทางการทำงานที่ถูกต้อง การจัดอบรมพนักงาน การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน	Risk Reduction (Control)	Treat
3.การกระจาย หรือโอนความเสี่ยง หมายถึงการกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบ เช่นการทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัย หรือ การจ้างบุคคลภายนอกดำเนินการทำงานแทน (Outsource)	Risk Sharing (Transfer)	Transfer
4.การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การจัดการกับความเสี่ยงที่อยู่ในระดับสูงมาก และไม่อาจยอมรับได้จึงต้องตัดสินใจยกเลิกโครงการ / กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป	Risk Avoidance (Avoid)	Terminate

ตารางที่ 2: แสดงวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง

ทั้งนี้ วิธีจัดการความเสี่ยงของแต่ละหน่วยงานอาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของหน่วยงาน บางหน่วยงานอาจเลือกการควบคุมเพียงอย่างเดียวที่สามารถป้องกันความเสี่ยงได้หลายความเสี่ยง หรืออาจเลือกการควบคุมหลายอย่างเพื่อป้องกันความเสี่ยงเพียงเรื่องเดียว

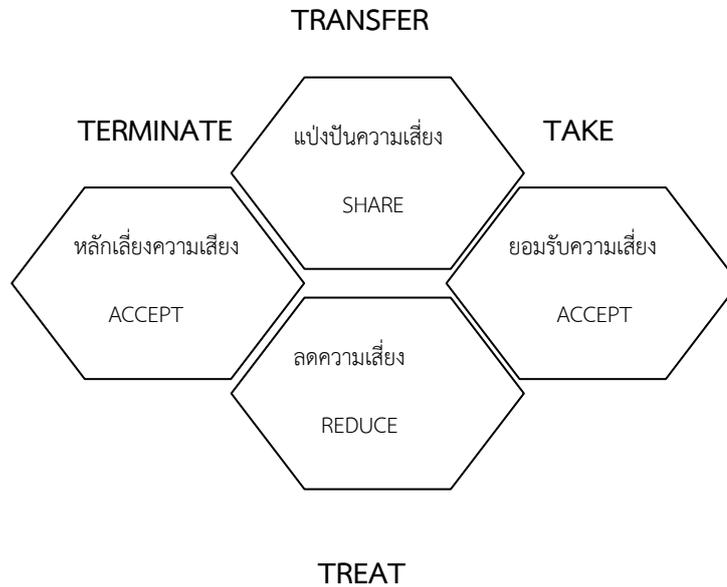
5. การควบคุม (Control) หมายถึง นโยบาย แนวทาง หรือขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ ซึ่งกระทำเพื่อลดความเสี่ยง และทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ

ตารางที่ 3: แสดงรายละเอียดประเภทการควบคุมความเสี่ยง

ศัพท์ที่ใช้	ประเภทของการควบคุม
1. Preventive Control	การควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงและข้อผิดพลาดตั้งแต่แรก เช่น การอนุมัติ การจัดโครงสร้างองค์กร การแบ่งแยกหน้าที่ การควบคุมการเข้าถึงเอกสาร ข้อมูลทรัพย์สิน ฯลฯ
2. Detective Control	การควบคุมเพื่อให้ตรวจพบ เป็นการควบคุมที่กำหนดไว้เพื่อให้สามารถค้นพบข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว เช่นการสอบทาน การวิเคราะห์ การยืนยันยอด การตรวจนับ การรายงานข้อบกพร่อง ฯลฯ
3. Directive Control	การควบคุมโดยการชี้แนะที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้มีผลงานดี เป็นต้น

การควบคุมตามประเภทต่างๆ และวิธีการบริหาร/จัดการความเสี่ยงนั้น จึงเป็นหลักการทางด้านความคิด และการวิเคราะห์ความเสี่ยง และระบบการควบคุมภายใน ซึ่งต้องมีการนำไปใช้ควบคู่กันไปด้วยกันเสมอ

ภาพที่ 3: วิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแนวคิด 4T

ทางเลือกหรือกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงแบ่งได้ 4 แนวทางหลัก คือ

- 1) การยอมรับ (Take, Accept) หมายถึง การที่ความเสี่ยงนั้นสามารถยอมรับได้ภายใต้การควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งไม่ต้องดำเนินการใดๆ เช่น กรณีที่มีความเสี่ยงในระดับไม่รุนแรงและไม่คุ้มค่าที่จะดำเนินการใดๆ
- 2) การควบคุม (Treat) คือ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้แต่ต้องมีการแก้ไขเกี่ยวกับการควบคุมที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้มีการควบคุมที่เพียงพอและเหมาะสม เช่น การปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน การจัดอบรมเพิ่มทักษะในการทำงานให้กับพนักงานและการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น
- 3) การยกเลิก (Terminate) หรือหลีกเลี่ยง (Avoid) คือ ความเสี่ยงที่ไม่สามารถยอมรับและต้องจัดการให้ความเสี่ยงนั้นไปอยู่นอกเงื่อนไขการดำเนินงาน โดยมีวิธีการจัดการความเสี่ยงในกลุ่มนี้ เช่น การหยุดดำเนินงานหรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้น การเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน การลดขนาดของงานที่จะดำเนินการหรือกิจกรรมลง เป็นต้น
- 4) การโอนความเสี่ยง (Transfer) หรือ แบ่ง (Share) คือ ความเสี่ยงที่สามารถโอนไปให้ผู้อื่นได้เช่น การจ้างบุคคลภายนอกหรือการจ้างบริษัทภายนอกมาจัดการในงานบางอย่างแทน เช่น งานรักษาความปลอดภัย เป็นต้น

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธิติภัณฑ์ สุดมาศ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้ของพนักงานต่อปัจจัยระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร กรณีศึกษา บริษัท พิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของพนักงานต่อปัจจัยระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรและเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ปัจจัยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรของพนักงานที่มีปัจจัยเกี่ยวกับงานที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริษัทปิโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานกรุงเทพ และสำนักงานระยอง จำนวน 454 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยผลการศึกษาพบว่า พนักงานที่รับรู้ปัจจัยการบริหารระบบโดยภาพรวมในระดับปานกลาง พนักงานที่มีลักษณะงานต่างกันมีการรับรู้ปัจจัยในการบริหารระบบไม่แตกต่างกัน พนักงานที่ปฏิบัติงานในสถานที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีการรับรู้ปัจจัยในการบริหารระบบแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง พนักงานที่มีอายุงานต่างกันมีการรับรู้ปัจจัยในการบริหารระบบไม่แตกต่างกัน และพนักงานที่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารความเสี่ยงที่แตกต่างกัน มีการรับรู้ปัจจัยในการบริหารระบบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สุวดี สิงห์งาม (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กร กรณีศึกษาบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แห่งหนึ่ง จากการศึกษาพบว่าบริษัทกรณีศึกษามีการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ โดยมีการมอบหมายให้ฝ่ายบริหารกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ กลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่บริษัทยอมรับได้ รวมทั้งชี้แจงเรื่องเหล่านี้ให้ทุกคนในองค์กรได้รับทราบ เพื่อจะได้ตระหนักถึงความสำคัญและเป็นการสร้างวัฒนธรรมในการบริหารความเสี่ยงให้เกิดในทุกระดับของบริษัทให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและเพื่อให้เป็นการปฏิบัติงานบนพื้นฐานของการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งการดูแลให้มีการกำหนดวิธีติดตามผลการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่มีผลต่อความสำเร็จของการบริหารความเสี่ยง

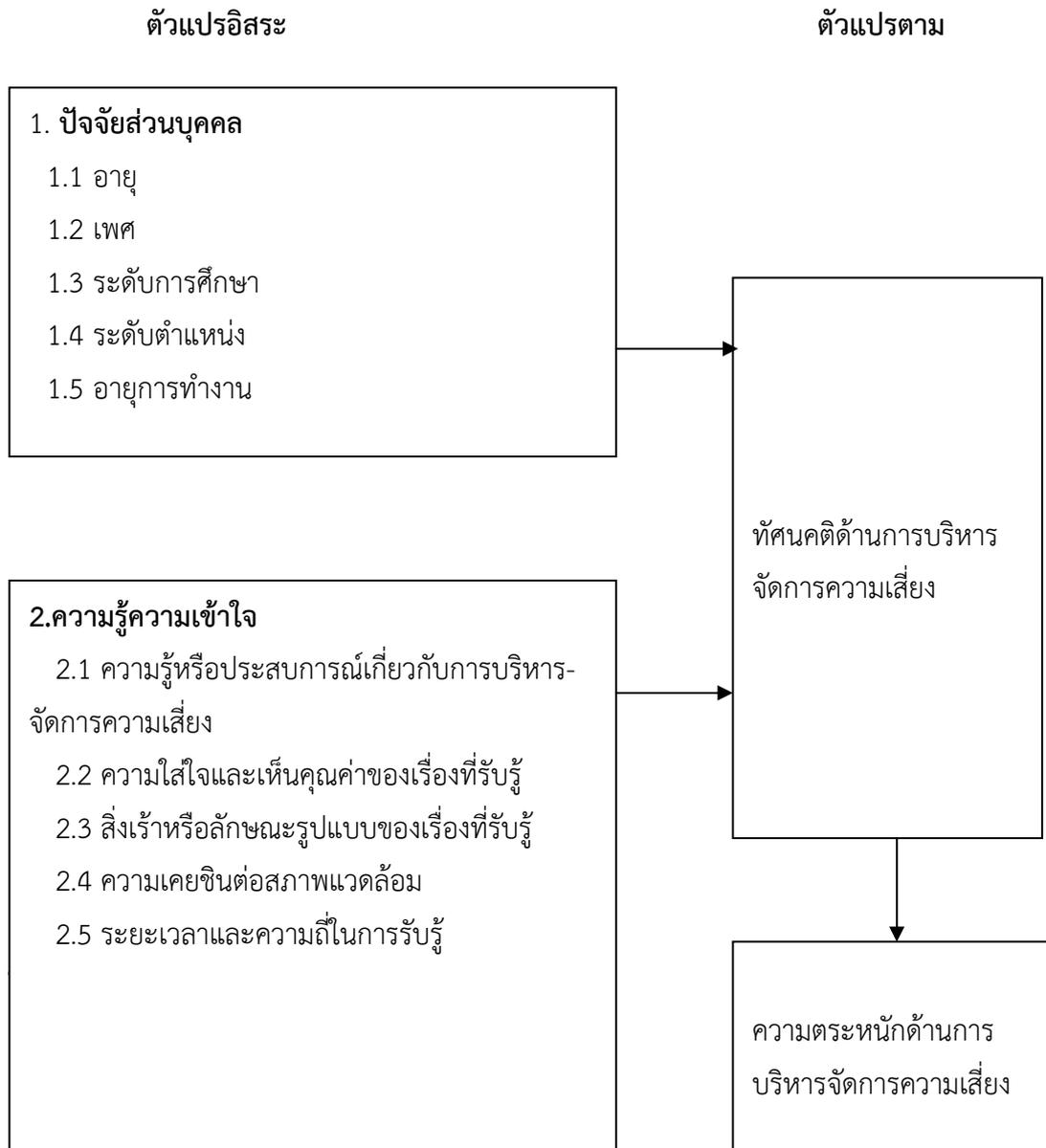
ธงชัย สิงห์กุล (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติของพนักงานที่มีต่อการนำ Risk Management มาใช้ในองค์กร กรณีศึกษา : บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของพนักงานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อคุณลักษณะและการยอมรับนวัตกรรมการบริหารความเสี่ยง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และทัศนคติต่อการบริหารความเสี่ยงกับการยอมรับนวัตกรรมการบริหารความเสี่ยง การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานระดับบริหารของบริษัท ฯ จำนวน 279 คน ผลการศึกษาพบว่าพนักงานระดับบริหารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีทัศนคติในเชิงบวกต่อการบริหารความเสี่ยงทั้งด้านประโยชน์ ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ความ

เหมาะสม และให้การยอมรับและสนับสนุนแนวทางการนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์การ เสมือนงานที่พึงปฏิบัติเป็นปกติวิสัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรอยู่ในระดับมาก นอกจากนั้นยังพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง อายุงานมีผลต่อทัศนคติด้านการบริหารความเสี่ยงไม่แตกต่างกัน

มนธิชา แสวง (2553) การบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ทำการศึกษาระดับความเสี่ยงรวมทั้งแนวทางในการจัดทำการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประชากรที่ใช้ศึกษาได้แก่ผู้บริหารของคณะ สถาบัน สำนัก ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นในประเด็นความเสี่ยง ผลการศึกษามีดังนี้ 1) ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ ด้านการดำเนินการ ด้านกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย แสดงว่าผู้บริหารระดับสูงของส่วนงานสามารถยอมรับความเสี่ยงได้ทั้งสามประเด็น แต่ต้องมีการควบคุมการปฏิบัติงานในสามส่วนดังกล่าวด้วย ส่วนความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณมีความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง ผู้บริหารระดับสูงไม่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ ต้องมีการจัดการความเสี่ยงในด้านการเงินและงบประมาณ ในภาพรวม การบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้ง 4 ด้าน มีความเสี่ยงอยู่ในระดับน้อย สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ แต่ต้องมีกิจกรรมควบคุมในทุก ๆ ด้าน 2) แนวทางในการจัดทำการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ การจัดอบรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหารความเสี่ยงแก่ผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงโดยให้ความสำคัญต่อความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนความเสี่ยงด้านการเงินและงบประมาณได้แก่ความเสี่ยงต่อการได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลลดลงในอนาคต

2.5 กรอบแนวคิดในการศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาหัวข้อ” ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” จากตัวแปรอิสระและตัวแปรตามดังนี้

ภาพที่ 4: กรอบแนวคิดในการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” ผู้ศึกษาวิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 สมมุติฐานการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ตั้งสมมุติฐานการวิจัยไว้ 2 สมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน อายุการทำงาน) ที่ต่างกัน มีทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยงแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการสอบถาม

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานในบริษัทนำเข้า – ส่งออกแห่งหนึ่งจำนวน 300 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ พนักงานในบริษัทนำเข้า – ส่งออกแห่งหนึ่งจำนวน 169 คน โดยใช้สูตรของเครซีและมอร์แกน

สูตรของเครซีและมอร์แกน

สูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างใน อีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) มีดังนี้

$$n = \frac{\sum^2 Np (1-p)}{e (N-1) + \sum^2 p (1-p)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

$2\chi^2$ = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95%

$$(\chi^2 = 3.841)$$

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด $p = 0.5$)

วิธีการคำนวณผู้วิจัยต้องทราบขนาดประชากรและสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร และกำหนดระดับความคลาดเคลื่อนและระดับความเชื่อมั่นด้วย เช่น ถ้าประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 300 หน่วย ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างได้ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และสัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรเท่ากับ 0.5 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเท่ากับ

$$n = \frac{\chi^2 N p (1-p)}{e (N-1) + \chi^2 p (1-p)}$$

$$n = \frac{3.841 \times 300 \times 0.5 \times 0.5}{(0.05) (300-1) + 3.841 \times 0.5 \times 0.5}$$

$$= 169 \text{ หน่วย}$$

3.2.2. ใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) คือ

1. ดำเนินการเลือกหน่วยงานที่ทำการศึกษโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)
2. ดำเนินการเลือกบุคคลในแต่ละหน่วยงานโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 แบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือแบบสอบถามโดยพิจารณาจากกรอบแนวความคิดซึ่งกำหนดตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาสร้างเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close – ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open – ended Question) แบ่งออกเป็น 7 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 ข้อได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาหน่วยงานที่สังกัด ระดับตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการความเสี่ยง

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวความคิดของการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของสื่อเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

ส่วนที่ 5 คำถามเกี่ยวกับความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน

ส่วนที่ 6 คำถามเกี่ยวกับระยะเวลาที่รับรู้ที่ผ่านมาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

ส่วนที่ 7 คำถามเกี่ยวกับทัศนคติตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 8 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง”

ตารางที่ 1 นิยาม ตัวแปร และข้อคำถาม

ตัวแปร	คำนิยาม	ข้อคำถาม
ปัจจัยส่วนบุคคล		
1.เพศ	1. เพศ หมายถึง เพศผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มได้แก่ เพศชาย	1. เพศ
2.อายุ	2. อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามนับเป็นจำนวนปี โดยนับตั้งแต่ปีที่เกิดจนถึงปีที่ตอบแบบสอบถาม	2. อายุ
3.ระดับการศึกษา	3. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม	3.ระดับการศึกษา

ปัจจัยด้านการทำงาน

1.อายุงาน	1. อายุงาน หมายถึง ระยะเวลา ของการทำงานร่วมกับองค์กร ซึ่งนับจำนวนปีโดยนับตั้งแต่ วันที่เริ่มปฏิบัติงานจนถึงวันที่ ตอบแบบสอบถาม	1. อายุงาน
2.ฝ่ายที่สังกัด	2.ฝ่ายที่สังกัด หมายถึง ฝ่าย ตามผังองค์กรที่ผู้ตอบ แบบสอบถามปฏิบัติงานตามที่ได้ ได้รับมอบหมายจากองค์กร	2. ฝ่ายที่สังกัด
3.ระดับตำแหน่ง	3. ระดับตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งของ องค์กรที่ผู้ตอบแบบสอบถาม	3.ระดับตำแหน่ง

ตัวแปร

คำนิยาม

ข้อคำถาม

ปัจจัยความรู้หรือประสบการณ์

1.ความรู้ ความ เข้าใจ	1.ความรู้ ความเข้าใจด้านการ บริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง การรับรู้ ความเข้าใจ ด้านการบริหารจัดการความ เสี่ยงของผู้ตอบแบบสอบถาม	1.ความหมายของความเสี่ยง 2.ความหมายของการบริหารจัดการ ความเสี่ยง 3.ปัจจัยภายในที่ก่อให้เกิดความ เสี่ยง 4.ปัจจัยภายนอกที่ก่อให้เกิดความ เสี่ยง 5.ความหมายของปัจจัยเสี่ยง 6.การยอมรับความเสี่ยง 7.การลด /ควบคุมความเสี่ยง 8.การกระจาย / การโอนความเสี่ยง 9.การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง
-----------------------	--	--

10.Preventive Risk Control โดย
การผ่านการอนุมัติตามคู่มืออำนาจ
ดำเนินการ

ตัวแปร	คำนิยาม	ข้อคำถาม
--------	---------	----------

ปัจจัยความใส่ใจและเห็นคุณค่าของเรื่องที่รับรู้

1.ความใส่ใจและเห็น คุณค่าของการบริหาร จัดการความเสี่ยง	1.ความใส่ใจและเห็นคุณค่าของ การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง การที่ผู้ตอบ แบบสอบถามมีความสำนึก ระลึกถึง ใส่ใจ และเห็น ความสำคัญของการบริหาร จัดการความเสี่ยง	1.ท่านคิดว่าการบริหารจัดการ ความเสี่ยงเป็นเรื่องสำคัญและมี ประโยชน์ต่อบริษัท 2.ท่านคิดว่าแนวความคิดบริหาร จัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ใน การทำงานเป็นหน้าที่ของ พนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับ ผู้บริหาร 3.ท่านคิดว่าการนำแนวความคิด การบริหารจัดการความเสี่ยงมา ปรับใช้ช่วยให้ท่านทำงานบรรลุ วัตถุประสงค์ ป้องกันไม่ให้เกิด ค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกัน ไม่ให้เกิดความล่าช้าในการ ทำงาน การเกิดความล่าช้าใน การส่งมอบสินค้าให้ลูกค้า หรือ ป้องกันการไม่ที่สามารถเรียก เก็บค่าสินค้าจากลูกค้า 4.ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสาร เกี่ยวกับการบริหารจัดการความ เสี่ยงเพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือ เสริมสร้างความตระหนักใน บริการจัดการความเสี่ยง 5.ท่านจะนำแนวคิดในการ บริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับ ใช้ในการทำงานของท่านใน ปัจจุบัน
--	---	--

ตัวแปร	คำนิยาม	ข้อคำถาม
ปัจจัยสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของเรื่องที่รับรู้		
1. สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของสี่สันข้อมูลแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	1. สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของข้อมูลแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง สื่อที่ใช้ในการสื่อสารข้อมูลหรือ CASE STUDY เกี่ยวกับความเสี่ยง ความเสียหาย หรือ การบริหารจัดการความเสี่ยง	1. สื่อที่ใช้การสื่อสารควรมีรูปภาพสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง 2. การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับตรงประเด็นอ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง 3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ ข้อมูลข่าวสารได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ตัวแปร	คำนิยาม	ข้อคำถาม
ปัจจัยความเคยชินต่อสภาพแวดล้อม		
1. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการบริหารจัดการความเสี่ยง	1. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง ความคุ้นเคยจนรับรู้เป็นปกตินิสัยต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม	1. ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงาน ประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้งหาทางป้องกันความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย 2. หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักหาหรือในหน่วยงานกับการป้องกันหรือลดความเสี่ยง

3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงและหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม
4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยง เป็นหนึ่งในหัวข้อประชุมรายเดือนของฝ่ายที่ท่านสังกัด
5. ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติตามคู่มืออำนาจดำเนินการ

ตัวแปร	คำนิยาม	ข้อคำถาม
--------	---------	----------

ปัจจัยระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้

1. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง	1. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มได้รับรู้ข้อมูลและความถี่ที่ได้รับข้อมูลจนถึงปัจจุบัน ของการบริหารจัดการความเสี่ยงของผู้ตอบแบบสอบถาม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงจนปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจและเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง 2. ท่านคิดว่าการที่ท่านได้รับรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจและเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง 3. ท่านคิดว่าความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่าง ๆ ของบริษัท
--	---	--

ตัวแปร	คำนิยาม	ข้อคำถาม
พฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง		
1.พฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	1.พฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง การสำนึกการถูกคิดในการนำความรู้ หรือ ประสบการณ์เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ เป็นพฤติกรรมบริหารจัดการความเสี่ยงในการทำงาน	<p>1.ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด</p> <p>2.ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใด อาจทำให้งานของท่านเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด</p> <p>3.ท่านมักคาดการณ์โอกาสความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวัน ดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย</p> <p>4.ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสียหายต่อผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง</p> <p>5.ท่านซื้อประกันภัยหรือให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ Shipment การนำเข้าส่งออกตาม Incoterm</p>

3.4 การกำหนดค่าตัวแปร และเกณฑ์วัด

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” ครั้งนี้ใช้เครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดตัวแปรและเกณฑ์ในการวัดค่าตัวแปรดังนี้

3.4.1 เพศ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ

- 1) เพศหญิง
- 2) เพศชาย

3.4.2 อายุแบ่งออกเป็น 8 ระดับ คือ

- 1) 21 – 25 ปี
- 2) 26 – 30 ปี
- 3) 31 – 35 ปี
- 4) 36 – 40 ปี
- 5) 41 – 45 ปี
- 6) 46 – 50 ปี
- 7) 51 – 55 ปี
- 8) 56 – 60 ปี

3.4.3 ระดับการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรี
- 3) ปริญญาโท
- 4) ปริญญาเอก

3.4.4 หน่วยงานที่สังกัด

- 1.ฝ่าย Automotive & Industrial Materials
- 2.ฝ่าย Cement & Construction Materials
- 3.ฝ่าย Energy
- 4.ฝ่าย Industrial & Agricultural Supplies
- 5.ฝ่าย Recycling Business
- 6.ฝ่าย Overseas
- 7.ฝ่าย Strategic Marketing
- 8.ฝ่าย International Services
- 9.ฝ่าย Oil & Gas and General Merchandise Business
10. หน่วยงาน Human Resource

3.4.5 ระดับตำแหน่งงาน

- 1.ระดับปฏิบัติการ
- 2.ระดับบริหาร

3.ระดับจัดการ

3.4.6 ระยะเวลาในการทำงาน (นับรวมตั้งแต่ปฏิบัติงานบริษัทในเครือฯ จนถึงปฏิบัติงาน ณ ปัจจุบัน)

1. น้อยกว่า 1 ปี
2. 1 – 5 ปี
3. 6 – 10 ปี
4. 11 – 15 ปี
5. มากกว่า 16 ปี

3.4.7 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงจำนวน 10 ข้อซึ่งมีเกณฑ์การวัดดังนี้

ข้อความ	คะแนน
ใช่	1 คะแนน
ไม่ใช่	0 คะแนน

โดยผู้วิจัยทำการรวบรวมคะแนนทั้งหมดมาจัดระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย โดยมีการคำนวณความกว้างของชั้นดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{10 - 0}{3} = 3.33$$

จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยแปลความหมายของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงแบ่งเป็น 3 ระดับโดยใช้เกณฑ์ในการวัดค่าความรู้มากและความรู้่น้อยดังนี้

คะแนน	6.68 – 10.00	คะแนน	หมายถึง	มีความรู้มาก
คะแนน	3.34 – 6.67	คะแนน	หมายถึง	มีความรู้ปานกลาง
คะแนน	0.00 – 3.33	คะแนน	หมายถึง	มีความรู้่น้อย

3.4.8 ความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน

3.4.9 สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน

3.4.10 ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน

3.4.11 ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่าตอบ (Rating Scale Question) :ซึ่งจัดอยู่ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

สำหรับการวัดระดับความสำคัญจะมีระดับการวัดดังนี้

ข้อความ	คะแนน	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

การแปรผล เป็นลักษณะแบบสอบถามซึ่งเกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการอภิปรายผลซึ่งผลจากการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาค มี ดังนี้
จากสูตร ความกว้างของอันตรภาคชั้น

$$= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.08$$

แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยในแบบสอบถาม ดังนี้

4.21 – 5.00 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงมากที่สุด

3.41 – 4.20 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาก

2.61 – 3.40 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงปานกลาง

กลาง

1.81 – 2.60 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงน้อย

1.00 – 1.80 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อทัศนคติตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงน้อยที่สุด

ที่สุด

3.5 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้การศึกษามีความเที่ยงตรงและมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีคุณภาพ จึงดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) โดยการทำให้ IOC (Index of Item objective Congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญสามท่านเป็นผู้ตรวจสอบซึ่งได้ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เท่ากับ 1 ทุกข้อ จึงใช้เป็นข้อคำถามในการเก็บข้อมูลได้
2. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามที่ผ่านการทำให้ IOC แล้ว ทดสอบวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ(reliability analysis) จากการทำให้ pre-test กับกลุ่มตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง จากนั้นคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Coefficient Alpha) ได้ค่าเท่ากับ .7612
3. นำข้อมูลไปประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม 169 ชุด จากนั้นนำมาลงคะแนนตามรหัสที่กำหนดและนำผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลไปวิเคราะห์ผล
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทำการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวมทั้งการค้นจากข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อรวบรวมข้อมูล สรุปผลเพื่อใช้อ้างอิงแนวคิดและทฤษฎีจากหนังสือต่าง ๆ

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ประมวลผล และจัดทำตารางวิเคราะห์ผลทางสถิติ เพื่อนำเสนอข้อมูลและสรุปผลวิจัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงปริมาณเป็นหลัก ทั้งสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ดังรายละเอียดดังนี้

3.7.1 สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงานที่สังกัด ระดับตำแหน่งงาน อายุงาน

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่นิยมใช้กันมาก โดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่ หรือ จำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละจากสูตรต่อไปนี้

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต ค่าเฉลี่ย ค่ามัชฌิมเลขคณิต เป็นต้น

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
	n	แทน	จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นการวัดการกระจายที่นิยมใช้กันมาก เขียนแทนด้วย S.D.

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ค่าคะแนน
	n	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

3.7.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ได้แก่ Student's t-test และ F-test/ANOVA และ Chi-square test

3.7.2.1 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยใช้สถิติ t-test

t-test ในกรณีที่ assume ว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}} ; df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ \bar{X}_1, \bar{X}_2 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

S_p^2 แทนความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

n_1, n_2 แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1, 2

df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

3.7.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน กับ ทักษะคิดและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยใช้สถิติ f-test/ Anova

$$F = \frac{S_1^2}{S_2^2} ; df = n_1 - 1 \text{ และ } n_2 - 1$$

S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1

S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ 2

เขตปฏิเสธของการทดสอบที่มีระดับนัยสำคัญ α คือ $F \leq F_{1-\alpha/2}$ หรือ $F \geq F_{\alpha/2}$

3.7.2.3 ศึกษาความสัมพันธ์ด้านความรู้ความเข้าใจกับทักษะคิดและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยใช้สถิติ โดยใช้ Chi-square test

$$\chi^2 = \sum \frac{(O-E)^2}{E}, df=k-1$$

K	แทน	จำนวนกลุ่ม
O	แทน	ความถี่ที่สังเกต (observed frequency)
E	แทน	ความถี่ที่คาดหวัง (Expected frequency)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” กรณีศึกษา: บริษัทดำเนินธุรกิจนำเข้า – ส่งออกแห่งหนึ่ง

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ t (t- distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F- distribution)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลรวมกำลังสอง (Mean Square)
Sig	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significances)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	หญิง	121	71.6
	ชาย	48	28.4
	รวม	169	100.0

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 และรองลงมาเพศชาย จำนวน 48คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 5: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
อายุ	21 - 25 ปี	27	16.0
	26 - 30 ปี	50	29.6
	31 - 35 ปี	35	20.7
	36 - 40 ปี	28	16.6
	41 - 45 ปี	21	12.4
	46 - 50 ปี	3	1.8
	51 - 55 ปี	2	1.1
	56 - 60 ปี	3	1.8
	รวม	169	100.0

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอยู่ระหว่าง 26 - 30 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 รองลงมาอายุ 31 - 35 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 อายุ 36 - 40 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 อายุ 21 - 25 ปี จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 16.0 อายุ 41 - 45 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 อายุ 46 - 50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 อายุ 56 - 60

ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และอายุ 51 - 55 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

ตารางที่ 6: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	10.0
	ปริญญาตรี	90	53.3
	ปริญญาโท	62	36.7
	รวม	169	100.0

ระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด ปริญญาตรี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 53.3 รองลงมาปริญญาโท และสูงกว่า จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 7: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานที่สังกัด	ฝ่าย Automotive & Industrial Materials	10	5.9
	ฝ่าย Cement & Construction Materials	16	9.5
	ฝ่าย Energy	20	11.8
	ฝ่าย Industrial & Agricultural Supplies	17	10.1
	ฝ่าย Recycling Business	13	7.7
	ฝ่าย Overseas	5	3.0
	ฝ่าย Strategic Marketing	19	11.2
	ฝ่าย International Services	61	36.1
	ฝ่าย Oil & Gas and General Merchandise Business	5	3.0
	Human Resource	3	1.8
	รวม	169	100.0

หน่วยงานที่สังกัด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่หน่วยงานที่สังกัดฝ่าย International Services จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมา ฝ่าย Energy จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 ฝ่าย Strategic Marketing จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ฝ่าย Industrial & Agricultural Supplies จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.1 ฝ่าย Cement & Construction Materials จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ฝ่าย Recycling Business จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ฝ่าย Automotive & Industrial Materials จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ฝ่าย Overseas จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ฝ่าย Oil & Gas and General Merchandise Business จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 Human Resource จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ลำดับ

ตารางที่ 8: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกระดับตำแหน่งงาน

ระดับตำแหน่งงาน	ระดับปฏิบัติการ	35	20.7
	ระดับบริหาร	115	68.0
	ระดับจัดการ	19	11.3
	รวม	169	100.0

ระดับตำแหน่งงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ตำแหน่งระดับบริหาร จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 68.0 รองลงมา ตำแหน่งระดับปฏิบัติการ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และตำแหน่งระดับจัดการ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 ลำดับ

ตารางที่ 9: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาในการทำงาน	น้อยกว่า 1 ปี	31	18.3
	1 - 5 ปี	48	28.4
	6 - 10 ปี	40	23.7
	11 - 15 ปี	15	8.9
	มากกว่า 16 ปี	35	20.7
	รวม	169	100.0

ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระยะเวลาทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมา ระยะเวลาทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 ระยะเวลาทำงาน มากกว่า 16 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7

ระยะเวลาทำงาน น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 และระยะเวลาทำงานระหว่าง 11 - 15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 ลำดับ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง

ตาราง 10: แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างของผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.1..ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ ซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่ความเสี่ยงนั้น ๆ มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายไม่มากนักน้อยในบริษัท	164	97.0	5	3.0
2.2.การบริหารจัดการความเสี่ยง คือ การระบุ วิเคราะห์ ประเมิน ดูแล ตรวจสอบ ควบคุมความเสี่ยงและดำเนินการเพื่อให้บริษัทลดความเสียหายจากผลกระทบของความเสี่ยงให้มากที่สุด	168	99.4	1	.6
2.3.ความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น ขั้นตอนการดำเนินการ ทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ สภาพคล่องของบริษัท เป็นต้น	160	94.7	9	5.3
2.4.ความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายนอก เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ภัยธรรมชาติ เป็นต้น	166	98.2	3	1.8
2.5.ปัจจัยเสี่ยง คือ ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยงที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เกิดเมื่อใด และเกิดขึ้นอย่างไร เพื่อจะได้วิเคราะห์และดำเนินการหาวิธีบริหารจัดการความเสี่ยงได้ถูกต้อง	140	82.8	29	17.2
2.6.การยอมรับความเสี่ยง หมายถึงการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงนั้นๆ เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการป้องกัน โดยจะใช้การเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด สม่่าเสมอแทน ถือเป็นหนึ่งในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง	121	71.6	48	28.4

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการ ความเสี่ยง	ใช่		ไม่ใช่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2.7.การลด / การควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การปรับปรุงกระบวนการทำงาน หรือออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย เช่น การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ถือเป็นหนึ่งนในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง	164	97.0	5	3.0
2.8.การกระจายหรือโอนความเสี่ยง หมายถึง การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบ เช่น การทำประกันภัย หรือ การจ้างให้บุคคลภายนอกดำเนินการแทน	152	89.9	17	10.1
2.9. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การที่บริษัทไม่อาจยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกกิจกรรม / โครงการที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป	107	61.3	62	36.7
2.10. การผ่านการอนุมัติตามอำนาจดำเนินการเป็นการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือผลกระทบจากความเสี่ยงต่าง ๆ ตั้งแต่แรก ถือเป็น Preventive Control ในการบริหารจัดการความเสี่ยง	145	85.8	24	14.2

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงแตกต่างกันในบางประเด็นดังนี้

ข้อที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 164 คน(คิดเป็นร้อยละ 97.0) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ ซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่ความเสี่ยงนั้น ๆ มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายไม่มากนักน้อยในบริษัท

ข้อที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 168 คน(คิดเป็นร้อยละ 99.4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยง คือ การระบุ วิเคราะห์ ประเมิน ดูแล ตรวจสอบ ควบคุมความเสี่ยงและดำเนินการเพื่อให้บริษัทลดความเสียหายจากผลกระทบของความเสี่ยงให้มากที่สุด

ข้อที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ160 คน (คิดเป็นร้อยละ 94.7) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น ขั้นตอนการดำเนินการ ทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ สภาพคล่องของบริษัท เป็นต้น

ข้อที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 166 คน(คิดเป็นร้อยละ 94.7) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายนอก เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ภัยธรรมชาติ เป็นต้น

ข้อที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 140 คน(คิดเป็นร้อยละ 82.8) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดปัจจัยเสี่ยง คือ ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์

ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เกิดเมื่อใด และเกิดขึ้นอย่างไร เพื่อจะได้วิเคราะห์และดำเนินการหาวิธีบริหารจัดการความเสี่ยงได้ถูกต้อง

ข้อที่ 6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 121 คน(คิดเป็นร้อยละ 71.6) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการยอมรับความเสี่ยง หมายถึงการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงนั้นๆ เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการป้องกัน โดยจะใช้การเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด สม่่าเสมอแทน ถือเป็นหนึ่งในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง

ข้อที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 164 คน(คิดเป็นร้อยละ 97.0) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการลด / การควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การปรับปรุงกระบวนการทำงาน หรือ ออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย เช่น การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ถือเป็นหนึ่งในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง

ข้อที่ 8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 152 คน(คิดเป็นร้อยละ 89.9) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการกระจายหรือโอนความเสี่ยง หมายถึง การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบ เช่น การทำประกันภัย หรือ การจ้างให้บุคคลภายนอกดำเนินการแทน

ข้อที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 107 คน(คิดเป็นร้อยละ 61.3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การที่บริษัทไม่อาจยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกกิจกรรม / โครงการที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป

ข้อที่ 10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 145 คน(คิดเป็นร้อยละ 85.8) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการผ่านการอนุมัติตามอำนาจดำเนินการเป็นการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือผลกระทบจากความเสียหายต่าง ๆ ตั้งแต่แรก ถือเป็น Preventive Control ในการบริหารจัดการความเสี่ยง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง

ตาราง 11: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงภาพรวม

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	4.31	.562	มากที่สุด	1
ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของข้อมูลแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	3.90	.436	มาก	2
ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	3.84	.550	มาก	3
ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง	3.67	.906	มาก	4
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.93	.365	มาก	

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$) ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของข้อมูลแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.90$) ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน ($\bar{X} = 3.84$) ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.67$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 12: ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน

ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของทัศนคติและความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
3.1 ท่านคิดว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท	4.59	.602	มากที่สุด	1
3.2 ท่านคิดว่าการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท	4.33	.791	มากที่สุด	2
3.3 ท่านคิดว่าการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้ท่านทำงานได้ตามบรรลุลวัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้า	4.17	.721	มาก	5
3.4 ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	4.31	.588	มากที่สุด	3
3.5 ท่านจะนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน	4.18	.766	มาก	4
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.31	.562	มาก	

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท ($\bar{X} = 4.59$) อยู่ในระดับมากที่สุด การนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท ($\bar{X} = 4.33$) ยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 4.31$) นำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.18$) และการนำ

แนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้งานทำงานได้ตามบรรลุมิติประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้า ($\bar{X} = 4.17$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ตาราง 13: วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน

ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
4.1. การสื่อสารที่มีรูปภาพ สี สีสันสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	4.00	.886	มาก	3
4.2. การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	4.44	.615	มากที่สุด	1
4.3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด	3.40	.941	ปานกลาง	7
4.3.1 การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน	4.24	.632	มากที่สุด	2
4.3.2 การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท	3.90	.828	มาก	4
4.3.3 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงานของท่าน	3.71	.896	มาก	5
4.3.4 การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร	3.63	.762	มาก	6
4.3.5 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด	3.90	.436	มาก	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.90	.436	มาก	

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 4.44$) การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท ($\bar{X} = 4.24$) อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ การสื่อสารที่มีรูปภาพ สีสันสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 4.00$) การ Share Case . เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.90$) การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร ($\bar{X} = 3.71$) การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด ($\bar{X} = 3.63$) อยู่ในระดับมาก และการ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ($\bar{X} = 3.40$) อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ตาราง 14: วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหาร

ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
5.1. ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้งหาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย	3.72	.781	มาก	5
5.2 หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหารือกันภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง	3.99	.756	มาก	2
5.3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม	3.73	.890	มาก	4
5.4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด	4.02	.748	มาก	1

5.5 ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติงานตามคู่มืออำนาจดำเนินการ	3.79	.733	มาก	3
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.84	.550	มาก	

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด ($\bar{X} = 4.02$) หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มีประเด็นหารือกันภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.99$) ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติงานตามคู่มืออำนาจดำเนินการ ($\bar{X} = 3.79$) ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.73$) ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย ($\bar{X} = 3.72$) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ตาราง 15: วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
6.1.ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	4.03	.667	มาก	1
6.2.ท่านคิดว่ากรณีที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	3.93	1.021	มาก	4
6.3. ท่านคิดว่าความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท	3.69	.927	มาก	5
6.3.1 ทันที่ทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการ				

ความเสี่ยง				
6.3.2 ทุกสัปดาห์	3.15	1.168	ปานกลาง	6
6.3.3 ทุกเดือน	2.99	1.361	ปานกลาง	7
6.3.4 ทุกไตรมาส	3.94	.595	มาก	3
6.3.5 ทุกปี	4.02	.607	มาก	2
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.67	.906	มาก	

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 4.03$) ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลทุกปี ($\bar{X} = 4.02$) ความถี่ในการรับรู้ข้อมูลทุกไตรมาส ($\bar{X} = 3.94$) ท่านคิดว่าการที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.93$) ทั้งนี้ทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 3.69$) อยู่ในระดับมาก ส่วนความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท ทุกสัปดาห์ ($\bar{X} = 3.15$) และทุกเดือน ($\bar{X} = 2.99$) อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

ตาราง 16: วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

ด้านความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
7.1.ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	3.94	.595	มาก	4
7.2.ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของท่านเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	4.02	.607	มาก	3

7.3.ท่านมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย	3.79	.714	มาก	5
7.4.ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสียหายแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	4.04	.640	มาก	2
7.5.ท่านซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM	4.22	.727	มากที่สุด	1
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	.465	มาก	

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM ($\bar{X} = 4.22$) อยู่ในระดับมากที่สุด แจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสียหายแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง ($\bar{X} = 4.04$) พิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของท่านเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด ($\bar{X} = 4.02$) ทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด ($\bar{X} = 3.94$) และมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย ($\bar{X} = 3.79$) อยู่ในระดับมากตามลำดับ

ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 17: วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามเพศ

ปัจจัย	ค่าสถิติ t	Sig.
ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของทัศนคติและความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน”		
3.1 ท่านคิดว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท	.964	.336
3.2 ท่านคิดว่าการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท	1.873	.063
3.3 ท่านคิดว่าการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้อ่านทำงานได้ตามบรรลุล่วงวัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าให้	3.933	.000*
3.4 ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	1.095	.275
3.5 ท่านจะนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน	2.374	.019*
ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน		
4.1. การสื่อสารที่มีรูปภาพ สี สีสันสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูล และเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	2.542	.012*
4.2. การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	1.115	.267
4.3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด		
4.3.1 การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน	1.146	.253
4.3.2 การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท	.174	.862

4.3.3 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงานของท่าน	-1.410	.160
4.3.4 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร	.586	.559
4.3.5 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด	.694	.488
ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน		
5.1.ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย	2.294	.023*
5.2 หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหารือกันภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง	.322	.748
5.3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม	1.779	.077
5.4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด	.486	.627
5.5 ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติงานตามคู่มืออำนาจดำเนินการ	.180	.858
ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง		
6.1.ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	.873	.384
6.2.ท่านคิดว่ากรณีที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	.265	.791
6.3. ท่านคิดว่าความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท	.745	.457
6.3.1 ทันทีทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการความเสี่ยง		
6.3.2 ทุกสัปดาห์	1.302	.195
6.3.3 ทุกเดือน	..411	.682

6.3.4 ทุกไตรมาส	.814	.417
6.3.5 ทุกปี	.242	.809
ด้านพฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง		
7.1. ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	.814	.417
7.2. ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของท่านเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	.242	.809
7.3. ท่านมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย	1.181	.239
7.4. ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	.529	.597
7.5. ท่านซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM	-.349	.728

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน”ในหัวข้อ การนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยทำให้ท่านทำงานได้ตามบรรลุดังวัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้า และหัวข้อนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ในหัวข้อการสื่อสารที่มีรูปภาพ สี สันสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ในหัวข้อท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 18: วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามอายุ

ปัจจัย	ประเภทความแปรปรวน	M S	F	Sig.
<u>ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน</u>	ระหว่างกลุ่ม	.486	1.364	.224
3.1 ท่านคิดว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท	ภายในกลุ่ม	.357		
3.2 ท่านคิดว่าการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มีใช้เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.608	.970	.455
	ภายในกลุ่ม	.626		
3.3 ท่านคิดว่าการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยทำให้ท่านทำงานได้ตามบรรลุมวัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าให้	ระหว่างกลุ่ม	.672	1.309	.249
	ภายในกลุ่ม	.513		
3.4 ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.202	.575	.775
	ภายในกลุ่ม	.351		
3.5 ท่านจะนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	.344	.576	.775
	ภายในกลุ่ม	.598		
<u>ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน</u>	ระหว่างกลุ่ม			
4.1 การสื่อสารที่มีรูปภาพ สี สีสันสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.828	1.057	.394
	ภายในกลุ่ม	.784		
4.2 การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.217	.562	.786

4.3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด	ระหว่างกลุ่ม			
4.3.1 การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน		1.743	2.057	.051
	ภายในกลุ่ม	.847		
4.3.2 การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.431	1.083	.377
	ภายในกลุ่ม	.398		
4.3.3 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงานของท่าน	ระหว่างกลุ่ม	.777	1.139	.342
	ภายในกลุ่ม	.682		
4.3.4 การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	.721	.895	.512
	ภายในกลุ่ม	.806		
4.3.5 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด	ระหว่างกลุ่ม	.147	.245	.973
	ภายในกลุ่ม	.599		
<u>ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน</u>	ระหว่างกลุ่ม			
5.1.ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย		.212	.338	.935
	ภายในกลุ่ม	.627		
5.2 หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหารือกันภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.086	.146	.994
	ภายในกลุ่ม	.592		
5.3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.687	.862	.538
	ภายในกลุ่ม	.796		
5.4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุม	ระหว่างกลุ่ม	.340	.599	.756

รายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด				
	ภายในกลุ่ม	.568		
5.5 ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติงานตามคู่มืออำนาจดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	.392	.721	.654
	ภายในกลุ่ม	.544		
<u>ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง</u>	ระหว่างกลุ่ม			
6.1.ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง		.796	1.851	.081
	ภายในกลุ่ม	.430		
6.2.ท่านคิดว่าการที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	1.777	1.758	.099
6.3. ท่านคิดว่าความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	1.013	1.188	.312
6.3.1 ทันที่ทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการความเสี่ยง				
	ภายในกลุ่ม	.853		
6.3.2 ทุกสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	.832	.600	.756
	ภายในกลุ่ม	1.388		
6.3.3 ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	.999	.529	.812
	ภายในกลุ่ม	1.888		
6.3.4 ทุกไตรมาส	ระหว่างกลุ่ม	.193	.534	.808
	ภายในกลุ่ม	.361		
6.3.5 ทุกปี	ระหว่างกลุ่ม	.112	.296	.955
	ภายในกลุ่ม	.380		
<u>ด้านพฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง</u>	ระหว่างกลุ่ม			
7.1.ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด		.193	.534	.808
	ภายในกลุ่ม	.361		

7.2. ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของท่านเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด	ระหว่างกลุ่ม	.112	.296	.955
	ภายในกลุ่ม	.380		
7.3. ท่านมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสียหายล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย	ระหว่างกลุ่ม	.517	1.013	.424
	ภายในกลุ่ม	.510		
7.4. ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสียหายแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.167	.399	.902
	ภายในกลุ่ม	.419		
7.5. ท่านซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM	ระหว่างกลุ่ม	.542	1.024	.416
	ภายในกลุ่ม	.529		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ไม่แตกต่างกัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัจจัย	ประเภทความแปรปรวน	M S	F	Sig.
ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน”	ระหว่างกลุ่ม			
3.1 ท่านคิดว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท		.036	.097	.907
	ภายในกลุ่ม	.366		
3.2 ท่านคิดว่าการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่	ระหว่างกลุ่ม	.062	.099	.906

เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท				
	ภายในกลุ่ม	.632		
3.3 ท่านคิดว่าการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้ท่านทำงานได้ตามบรรลุวัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าให้	ระหว่างกลุ่ม	.002	.003	.997
	ภายในกลุ่ม	.526		
3.4 ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.077	.221	.802
	ภายในกลุ่ม	.348		
3.5 ท่านจะนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	.058	.098	.907
	ภายในกลุ่ม	.594		
<u>ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน</u>	ระหว่างกลุ่ม			
4.1.การสื่อสารที่มีรูปภาพ สี สีสันสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง		1.206	1.545	.216
	ภายในกลุ่ม	.781		
4.2. การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.662	1.765	.174
4.3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด	ระหว่างกลุ่ม	3.646	4.282	.015*
4.3.1 การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน				
	ภายในกลุ่ม	.851		
4.3.2 การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.098	.244	.784
	ภายในกลุ่ม	.403		
4.3.3 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการ	ระหว่างกลุ่ม	.844	1.233	.294

บริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงานของท่าน				
	ภายในกลุ่ม	.684		
4.3.4 การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	.190	.234	.791
	ภายในกลุ่ม	.810		
4.3.5 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด	ระหว่างกลุ่ม	.534	.918	.401
	ภายในกลุ่ม	.581		
<u>ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน</u>	ระหว่างกลุ่ม			
5.1.ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย		.521	.854	.427
	ภายในกลุ่ม	.610		
5.2 หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหรือกันในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.066	.115	.892
	ภายในกลุ่ม	.577		
5.3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	7.142	9.984	.000*
	ภายในกลุ่ม	.715		
5.4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด	ระหว่างกลุ่ม	.191	.340	.712
	ภายในกลุ่ม	.563		
5.5 ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติงานตามคู่มืออำนาจดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	.683	1.274	.283
	ภายในกลุ่ม	.536		
<u>ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง</u>	ระหว่างกลุ่ม			
6.1.ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหาร		.784	1.776	.173

จัดการความเสี่ยง				
	ภายในกลุ่ม	.441		
6.2. ท่านคิดว่า การที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยง หรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่าน เข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.918	.880	.417
6.3. ท่านคิดว่า ความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.397	.459	.633
6.3.1 ทันที่ทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการความเสี่ยง	ภายในกลุ่ม	.865		
6.3.2 ทุกสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	.100	.073	.930
	ภายในกลุ่ม	1.380		
6.3.3 ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	1.328	.715	.491
	ภายในกลุ่ม	1.857		
6.3.4 ทุกไตรมาส	ระหว่างกลุ่ม	.092	.258	.773
	ภายในกลุ่ม	.357		
6.3.5 ทุกปี	ระหว่างกลุ่ม	.012	.033	.967
	ภายในกลุ่ม	.373		
<u>ด้านพฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง</u>	ระหว่างกลุ่ม			
7.1. ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมี โอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	ระหว่างกลุ่ม	.092	.258	.773
	ภายในกลุ่ม	.357		
7.2. ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของ ท่านเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	ระหว่างกลุ่ม	.012	.033	.967
	ภายในกลุ่ม	.373		
7.3. ท่านมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าใน งานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงใน งานของท่านเป็นปกตินิสัย	ระหว่างกลุ่ม	.021	.041	.960
	ภายในกลุ่ม	.516		
7.4. ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิด ความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการ ความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.178	.432	.650
	ภายในกลุ่ม	.412		
7.5. ท่านซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำ	ระหว่างกลุ่ม	.027	.051	.950

ประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้า ส่งออกตาม INCOTERM				
	ภายในกลุ่ม	.535		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ในหัวข้อ การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ในหัวข้อท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 20: วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ปัจจัย	ประเภทความแปรปรวน	M S	F	Sig.
3.1 ท่านคิดว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.344	.949	.389
	ภายในกลุ่ม	.362		
3.2 ท่านคิดว่าการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.870	1.397	.250
	ภายในกลุ่ม	.623		
3.3 ท่านคิดว่าการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้คุณทำงานได้ตามบรรลุดัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าให้	ระหว่างกลุ่ม	1.149	2.242	.109
	ภายในกลุ่ม	.512		
3.4 ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเสริมสร้างความ	ระหว่างกลุ่ม	.689	2.020	.136

ตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง				
	ภายในกลุ่ม	.341		
3.5 ท่านจะนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	.626	1.067	.346
	ภายในกลุ่ม	.587		
4.1.การสื่อสารที่มีรูปภาพ สีสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.891	1.136	.324
	ภายในกลุ่ม	.784		
4.2. การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.722	1.929	.149
4.3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด	ระหว่างกลุ่ม	4.965	5.942	.003*
4.3.1 การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน	ภายในกลุ่ม	.836		
4.3.2 การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	1.177	3.021	.051
	ภายในกลุ่ม	.390		
4.3.3 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงานของท่าน	ระหว่างกลุ่ม	.091	.131	.877
	ภายในกลุ่ม	.693		
4.3.4 การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	1.786	2.259	.108
	ภายในกลุ่ม	.790		
4.3.5 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด	ระหว่างกลุ่ม	.242	.414	.662
	ภายในกลุ่ม	.585		
5.1.ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย	ระหว่างกลุ่ม	.548	.898	.410
	ภายในกลุ่ม	.610		
5.2 หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหารือกันภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.168	.292	.748
	ภายในกลุ่ม	.576		

5.3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.848	1.072	.345
	ภายในกลุ่ม	.791		
5.4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด	ระหว่างกลุ่ม	.642	1.151	.319
	ภายในกลุ่ม	.558		
5.5 ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติตามคู่มืออำนาจดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	.064	.118	.889
	ภายในกลุ่ม	.543		
6.1.ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจและเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.324	.724	.486
	ภายในกลุ่ม	.447		
6.2.ท่านคิดว่ากรณีที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	1.871	1.812	.166
6.3. ท่านคิดว่าความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	1.161	1.357	.260
6.3.1 ทันที่ทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม			
	ภายในกลุ่ม	.856		
6.3.2 ทุกสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	.280	.203	.817
	ภายในกลุ่ม	1.378		
6.3.3 ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	2.482	1.346	.263
	ภายในกลุ่ม	1.844		
6.3.4 ทุกไตรมาส	ระหว่างกลุ่ม	.500	1.421	.244
	ภายในกลุ่ม	.352		
6.3.5 ทุกปี	ระหว่างกลุ่ม	.703	1.929	.148
	ภายในกลุ่ม	.364		
7.1.ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	ระหว่างกลุ่ม	.500	1.421	.244
	ภายในกลุ่ม	.352		
7.2.ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของท่านเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด	ระหว่างกลุ่ม	.703	1.929	.148

	ภายในกลุ่ม	.364		
7.3. ท่านมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย	ระหว่างกลุ่ม	.143	.277	.758
	ภายในกลุ่ม	.515		
7.4. ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสี่ยง แต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.069	.167	.846
	ภายในกลุ่ม	.413		
7.5. ท่านซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่างๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM	ระหว่างกลุ่ม	.705	1.338	.265
	ภายในกลุ่ม	.527		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับตำแหน่งที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านสิ่งรู้หรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ในหัวข้อ การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 21 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ปัจจัย	ประเภทความแปรปรวน	M S	F	Sig.
3.1 ท่านคิดว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.126	.344	.848
	ภายในกลุ่ม	.368		
3.2 ท่านคิดว่าการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.652	1.043	.387
	ภายในกลุ่ม	.625		
3.3 ท่านคิดว่าการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้ท่านทำงานได้ตามบรรลู่วัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้	ระหว่างกลุ่ม	.514	.989	.415

คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าให้				
	ภายในกลุ่ม	.520		
3.4 ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.204	.585	.674
	ภายในกลุ่ม	.349		
3.5 ท่านจะนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน	ระหว่างกลุ่ม	.695	1.188	.318
	ภายในกลุ่ม	.585		
4.1.การสื่อสารที่มีรูปภาพ สีสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.899	1.148	.336
	ภายในกลุ่ม	.783		
4.2. การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.644	1.731	.146
4.3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด	ระหว่างกลุ่ม	3.828	4.708	.001*
4.3.1 การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน				
	ภายในกลุ่ม	.813		
4.3.2 การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.316	.788	.535
	ภายในกลุ่ม	.401		
4.3.3 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงานของท่าน	ระหว่างกลุ่ม	.485	.701	.592
	ภายในกลุ่ม	.691		
4.3.4 การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร	ระหว่างกลุ่ม	.597	.739	.567
	ภายในกลุ่ม	.807		
4.3.5 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด	ระหว่างกลุ่ม	.827	1.439	.223
	ภายในกลุ่ม	.574		
5.1.ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	.412	.671	.613

หรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย				
	ภายในกลุ่ม	.614		
5.2 หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหารือกัน หน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.771	1.361	.250
	ภายในกลุ่ม	.566		
5.3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกัน หรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	.797	1.007	.405
	ภายในกลุ่ม	.792		
5.4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่ เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของ หน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด	ระหว่างกลุ่ม	1.102	2.020	.094
	ภายในกลุ่ม	.546		
5.5 ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติงานตาม คู่มืออำนาจดำเนินการ	ระหว่างกลุ่ม	.709	1.330	.261
	ภายในกลุ่ม	.533		
6.1.ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความ เสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความ เสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.659	1.497	.206
	ภายในกลุ่ม	.440		
6.2.ท่านคิดว่ากรณีที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือ การบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และ เห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.966	.925	.451
6.3. ท่านคิดว่าความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อ ต่างๆ ของบริษัท	ระหว่างกลุ่ม	.240	.274	.894
6.3.1 ทันทีทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหาร จัดการความเสี่ยง				
	ภายในกลุ่ม	.875		
6.3.2 ทุกสัปดาห์	ระหว่างกลุ่ม	1.261	.922	.453
	ภายในกลุ่ม	1.367		
6.3.3 ทุกเดือน	ระหว่างกลุ่ม	2.397	1.304	.271
	ภายในกลุ่ม	1.838		
6.3.4 ทุกไตรมาส	ระหว่างกลุ่ม	.390	1.105	.356

	ภายในกลุ่ม	.353		
6.3.5 ทุกปี	ระหว่างกลุ่ม	.023	.062	.993
	ภายในกลุ่ม	.377		
7.1.ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด	ระหว่างกลุ่ม	.390	1.105	.356
	ภายในกลุ่ม	.353		
7.2.ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของท่านเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด	ระหว่างกลุ่ม	.023	.062	.993
	ภายในกลุ่ม	.377		
7.3.ท่านมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสียหายล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย	ระหว่างกลุ่ม	.397	.774	.544
	ภายในกลุ่ม	.513		
7.4.ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสียหายแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	.345	.840	.502
	ภายในกลุ่ม	.411		
7.5.ท่านซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM	ระหว่างกลุ่ม	1.482	2.930	.023*
	ภายในกลุ่ม	.506		

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการทำงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ในหัวข้อ การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ด้านพฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ในหัวข้อ ซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERMแตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 4: สมมติฐานที่ 2 ความรู้ความเข้าใจต่างกัน มีทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงต่างกัน

ตาราง 22 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่รับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือผิดพลาด

ปัจจัย		ทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่รับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือผิดพลาด					รวม	χ^2	Sig
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระดับปานกลาง	0	1	4	4	0	9	12.000	.007*
	ระดับสูง	0	2	22	114	22	160		
	รวม	0	3	26	118	22	169		

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่รับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือผิดพลาด นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 23 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างทำให้งานเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด

ปัจจัย		การพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างทำให้งานเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด					รวม	χ^2	Sig
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระดับปานกลาง	0	0	3	6	0	9	3.851	.278
	ระดับสูง	0	1	23	104	32	160		
	รวม	0	1	26	110	32	169		

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านการพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างทำให้งานเกิดความเสียหายหรือความผิดพลาด นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 24 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวันและดำเนินการป้องกันความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงในงานจนเป็นปกตินิสัย

ปัจจัย		การคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยง ล่วงหน้าในงานประจำวันและดำเนินการ ป้องกันความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงในงานจน เป็นปกตินิสัย					รวม	χ^2	Sig
		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
ความรู้ความ เข้าใจ เกี่ยวกับ แนวคิดการ บริหาร จัดการความ เสี่ยง	ระดับปาน กลาง	0	0	4	5	0	9	2.302	.680
	ระดับสูง	1	3	45	88	23	160		
	รวม	1	3	49	93	23	169		

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านการคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวันและดำเนินการป้องกันความเสี่ยงหรือลดความเสี่ยงในงานจนเป็นปกตินิสัย นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 25 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากเห็นว่าเกิดความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง

ปัจจัย		การแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากเห็นว่าเกิดความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง					รวม	χ^2	Sig
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระดับปานกลาง	0	2	3	2	2	9	42.657	.000*
	ระดับสูง	1	0	16	112	31	160		
	รวม	1	2	19	114	33	169		

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านการแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากเห็นว่าเกิดความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 26 วิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านการซื้อประกันภัยหรือให้ความสำคัญการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ Shipment นำเข้า-ส่งออกตาม Incoterm

ปัจจัย		การซื้อประกันภัยหรือให้ความสำคัญการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ Shipment นำเข้า-ส่งออกตาม Incoterm					รวม	χ^2	Sig
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	ระดับปานกลาง	0	0	3	3	3	9	3.978	.409
	ระดับสูง	1	1	18	80	60	160		
	รวม	1	1	21	83	63	169		

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงในด้านการซื้อประกันภัยหรือให้ความสำคัญการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ Shipment นำเข้า-ส่งออกตาม Incoterm นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 27: สรุปผลทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัย	รายละเอียด	พิสูจน์สมมุติฐาน	ผลทดสอบ
เพศ	<p>ปัจจัย: ด้านความเข้าใจและเห็นคุณค่าของความตระหนัก</p> <p>หัวข้อ: การนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้ท่านทำงานได้ตามบรรล่วัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าให้ลูกค้า หรือ ป้องกันการไม่สามารถเรียกเก็บเงินค่าสินค้าจากลูกค้า</p> <p>หัวข้อ: การนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานในปัจจุบัน</p>	<p>ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก</p> <p>ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก</p>	<p>ทัศนคติแตกต่างกัน</p> <p>ทัศนคติแตกต่างกัน</p>
	<p>ปัจจัย: สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวความคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน</p> <p>หัวข้อ: การสื่อสารที่มีรูปภาพ สี สั้น สดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงงาน</p>	<p>ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก</p>	<p>ทัศนคติแตกต่างกัน</p>
	<p>ปัจจัย: ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน</p> <p>หัวข้อ: การประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย</p>	<p>ปฏิเสธสมมุติฐานหลัก</p>	<p>ทัศนคติแตกต่างกัน</p>

ระดับ การศึกษา	<p>ปัจจัย: สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิด บริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน</p> <p>หัวข้อ: การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล การบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของ ท่าน</p> <p>ปัจจัย: ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการ นำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง มาปรับใช้ในการทำงาน</p> <p>หัวข้อ: การขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหา วิธีป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม</p>	<p>ปฏิเสธ สมมุติฐาน หลัก</p> <p>ปฏิเสธ สมมุติฐาน หลัก</p>	<p>ทัศนคติ แตกต่างกัน</p> <p>ทัศนคติ แตกต่างกัน</p>
ระดับ ตำแหน่ง	<p>ปัจจัย: สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิด บริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการ ทำงาน</p> <p>หัวข้อ: การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล การบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของ ท่าน</p>	<p>ปฏิเสธ สมมุติฐาน หลัก</p>	<p>ทัศนคติ แตกต่างกัน</p>
ระยะเวลาใน การทำงาน	<p>ปัจจัย: สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิด บริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการ ทำงาน</p> <p>หัวข้อ: การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล การบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของ ท่าน</p> <p>ปัจจัย: พฤติกรรมตระหนักด้านการบริหาร จัดการความเสี่ยง</p> <p>หัวข้อ: ซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญใน การทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความ เสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM</p>	<p>ปฏิเสธ สมมุติฐาน หลัก</p> <p>ปฏิเสธ สมมุติฐาน หลัก</p>	<p>ทัศนคติ แตกต่างกัน</p> <p>ทัศนคติ แตกต่างกัน</p>

<p>ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง</p>	<p>ปัจจัย: ทศนคติตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง</p> <p>หัวข้อ:</p> <p>1. ทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่รับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือผิดพลาด</p> <p>2. ด้านการแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากเห็นว่าจะเกิดความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง</p>	<p>ปฏิเสฐสมมุติฐานหลัก</p>	<p>มีความสัมพันธ์กัน</p>
--	--	----------------------------	--------------------------

ตารางที่ 28 สรุปข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถาม

หัวข้อ	รายละเอียด
การ Share Case	1. ควรให้มีการ Share Best Practice และมีการ recognize พนักงานที่บริหารจัดการความเสี่ยงใน Best Practice Case
	2. ควรมีการ Share Case ที่เป็น Case ของบริษัทอื่นที่ใกล้เคียงกับการทำงานของบริษัทโดยเปรียบเทียบให้ชัดเจนและแนะนำแนวทางป้องกัน
การฝึกอบรม	1. ควรมีการ Training ความรู้เพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอ
	2. ควรมีหลักสูตรอบรมเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงเป็นประจำเพื่อให้พนักงานใหม่ทราบและมี Course ทบทวนความรู้แก่พนักงานเก่าทุกปี
ความรู้	1. พนักงานมีความรู้พื้นฐานด้านต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ทำให้ไม่ทราบปัจจัยเสี่ยงและผลกระทบ
	2. ความรู้เชิงลึกในขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ ช่วยลดความเสี่ยงของบริษัท
การรับรู้	1. พนักงานจะรับรู้ความเสี่ยงที่มีผลโดยตรงและมีผลกระทบกับงานที่ทำ
ความผูกพันกับองค์กร	3. พนักงานที่มีความรักในองค์กรจะทำงานอย่างเป็นเจ้าของบริษัทและจะใส่ใจในการบริหารจัดการความเสี่ยง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” กรณีศึกษา บริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อหาแนวทางในการเสริมสร้างทัศนคติและความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงให้พนักงานในองค์กรได้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน อันจะส่งผลให้ลดผลกระทบที่อาจเกิดกับลูกค้า ภาพลักษณ์ขององค์กร หรือ มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกิดขึ้น และเป็นความได้เปรียบในเชิงการแข่งขันของบริษัท

5.1 สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

จากผลของการวิเคราะห์ในบทที่ 4 สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 71.6) อายุอยู่ระหว่าง 26 - 30 ปี (ร้อยละ 29.6) มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53.3) หน่วยงานที่สังกัด คือ ฝ่าย International Services (ร้อยละ 36.1) อยู่ตำแหน่งระดับบริหาร(ร้อยละ68.0) ระยะเวลาทำงานระหว่าง 1 - 5 ปี (ร้อยละ 28.4)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้การบริหารจัดการความเสี่ยง

ผู้ตอบแบบสอบถามมีคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงแตกต่างกันในบางประเด็นดังนี้

ข้อที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 164 คน(คิดเป็นร้อยละ 97.0) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ ซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่ความเสี่ยงนั้น ๆ มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายไม่มากก็น้อยในบริษัท

ข้อที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 168 คน(คิดเป็นร้อยละ 99.4) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยง คือ การระบุ วิเคราะห์ ประเมิน ดูแล ตรวจสอบ ควบคุมความเสี่ยงและ

ดำเนินการเพื่อให้บริษัทลดความเสียหายจากผลกระทบของความเสี่ยงให้มากที่สุด

ข้อที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 160 คน (คิดเป็นร้อยละ 94.7) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น ขั้นตอนการดำเนินการ ทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ สภาพคล่องของบริษัท เป็นต้น

ข้อที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 166 คน(คิดเป็นร้อยละ 94.7) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายนอก เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ภัยธรรมชาติ เป็นต้น

ข้อที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 140 คน(คิดเป็นร้อยละ 82.8) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดปัจจัยเสี่ยง คือ ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดที่ไหน เกิดเมื่อใด และเกิดขึ้นอย่างไร เพื่อจะได้วิเคราะห์และดำเนินการหาวิธีบริหารจัดการความเสี่ยงได้ถูกต้อง

ข้อที่ 6 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 121 คน(คิดเป็นร้อยละ 71.6) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการยอมรับความเสี่ยง หมายถึงการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงนั้นๆ เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการป้องกัน โดยจะใช้การเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด สม่่าเสมอแทน ถือเป็นหนึ่งในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง

ข้อที่ 7 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 164 คน(คิดเป็นร้อยละ 97.0) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการลด / การควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การปรับปรุงกระบวนการทำงาน หรือ ออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย เช่น การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ถือเป็นหนึ่งในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง

ข้อที่ 8 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 152 คน(คิดเป็นร้อยละ 89.9) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการกระจายหรือโอนความเสี่ยง หมายถึง การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบ เช่น การทำประกันภัย หรือ การจ้างให้บุคคลภายนอก ดำเนินการแทน

ข้อที่ 9 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 107 คน(คิดเป็นร้อยละ 61.3) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การที่บริษัทไม่อาจยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกกิจกรรม / โครงการที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป

ข้อที่ 10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ 145 คน(คิดเป็นร้อยละ 85.8) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการผ่านการอนุมัติตามอำนาจดำเนินการเป็นการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือผลกระทบจากความเสี่ยงต่าง ๆ ตั้งแต่แรก ถือเป็น Preventive Control ในการบริหารจัดการความเสี่ยง

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นด้าน พบว่า ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของข้อมูลแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามรายด้าน สามารถสรุปได้ดังนี้

ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท การนำแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท ยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ นำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน และการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้ท่านทำงานได้ตามบรรลู่วัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้า อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท อยู่ในระดับมากที่สุด การสื่อสารที่มีรูปภาพ สีสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูล และเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงาน การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด อยู่ในระดับมากตามลำดับ และการ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหารือกันภายในหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง หน่วยงานที่สังกัดปฏิบัติตามคู่มืออำนาจดำเนินการ การขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ด้านระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง ทุกปี ทุกไตรมาส การที่ได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงบ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง ทันทีทุกครั้งที่เกิด ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก ส่วนความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท ทุกสัปดาห์ และทุกเดือน อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ด้านพฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ชี้ประเด็นภัย หรือ ให้ความสำคัญในการทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความเสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM แจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่านเห็นว่าเกิดความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ดำเนินการบริหาร

จัดการความเสี่ยง พิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้งานของท่านเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด ทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่านรับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด และมัก คาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยงล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกันหรือลดความ เสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ส่วนที่ 4: ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐานที่ 1 : เปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความ ตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถ สรุปได้ดังนี้

เพศ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการ บริหารจัดการความเสี่ยงด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหาร จัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดการบริหาร จัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหาร จัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน แตกต่างกัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0 .05

อายุ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการ บริหารจัดการความเสี่ยง ไม่แตกต่างกัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0 .05

ระดับการศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความ ตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการ ความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการ ความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับตำแหน่ง พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนัก ในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมา ปรับใช้กับการทำงาน แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและ ความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหาร จัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน และมีทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการ ความเสี่ยง แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ผลการวิเคราะห์สมมุติฐานที่ 2 : ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ แนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงกับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง มีความสัมพันธ์กัน กับทัศนคติ และความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อมูลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการ ความเสี่ยงของบริษัทนำเข้าสู่ออกแห่งหนึ่ง สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลของการวิจัยชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติและความตระหนักใน ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก ส่วนผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง แตกต่างกัน นัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 ได้แก่

เพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการ บริหารจัดการความเสี่ยง แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ **Renate Schubert** (2006) ศึกษาเรื่อง Analyzing and managing risk - on the importance of gender differencies in risk attitudes พบว่า ผู้ชายจะรับความเสี่ยงได้สูงกว่าผู้หญิง โดยผู้ชายจะคำนึงถึง โอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง ในขณะที่ผู้หญิงจะคำนึงถึงผลกระทบของความเสี่ยง หากผลกระทบ ก่อให้เกิดความเสียหายหรือความสูญเสีย ผู้หญิงโดยเฉลี่ยจะรับรู้ว่าเป็นความเสี่ยงมากกว่าผู้ชาย

อายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการ บริหารจัดการความเสี่ยง ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ **ฉัตรกัญญา สุตมาศ (2548)** ศึกษาเรื่องการรับรู้ ของพนักงานต่อปัจจัยระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร กรณีศึกษา บริษัท ปีโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) พบว่าอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความ ตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง ไม่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความ ตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงแตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ **ธงชัย สิงห์กุล (2550)** ศึกษาเรื่องทัศนคติของพนักงานที่มีต่อการนำ Risk Management มาใช้ใน องค์กรกรณีศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) พบว่าระดับการศึกษาต่างกันความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยงแตกต่างกัน

ระดับตำแหน่งที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความ ตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง แตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ

Christine Helliar, Alasdair Lonie, David Power และ Donald Sincclair (2001) ศึกษาเรื่อง Attitudes of UK managers to risk and uncertainty พบว่าผู้จัดการจะหลีกเลี่ยงความเสียหายมากกว่าหลีกเลี่ยงความเสี่ยง โดยจะหลีกเลี่ยงความเสียหายอย่างหนักที่จะส่งผลกระทบต่อกลยุทธ์การดำเนินงานของบริษัท ผู้จัดการมองข้ามการพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะเกิดความเสี่ยงเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับจากการตัดสินใจด้านความเสี่ยงที่แตกต่างกัน แต่จะมุ่งเน้นพิจารณาขนาดของความเสียหาย และ Aviv Shoham และ Avi Fiegenbaum (2002) ศึกษาเรื่อง Competitive Determinants of organizational risk-taking attitude: the role of strategic reference points โดย Fiegenbaum พบว่า Porter's competitive strategy กล่าวถึง ผู้จัดการจะแสวงหาพลวัตที่เหมาะสมระหว่างสิ่งแวดล้อมและกลยุทธ์เพื่อผลประโยชน์ที่สูงสุดขององค์กร ผู้จัดการจะหลีกเลี่ยงการทำธุรกรรมที่มีความเสี่ยง แต่จะคาดหวังผลตอบแทนสูงหากธุรกรรมนั้นมีความเสี่ยงสูง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Rokeach Milton (1972) ที่ได้เสนอแนวคิดที่ว่าทัศนคติเป็นการผสมผสานและจัดระเบียบความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานภาพใดสถานภาพหนึ่ง โดยเป็นส่วนกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ระยะเวลาในการทำงานที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความแตกต่างกัน นัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับ J. Richard Eiser (2001) ศึกษาเรื่อง Attitudes, decisions and perceptions of risk: A social psychological analysis พบว่าการพิจารณาความเสี่ยงหรือความปลอดภัยมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์แต่ละบุคคล ซึ่งสื่อถึงความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับทราบเกี่ยวกับเหตุการณ์ความเสี่ยงต่าง ๆ รวมทั้งประสบการณ์ตรงที่ได้ประสบกับความเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Nelson & Quick (1997) ที่ได้เสนอแนวคิดที่ว่า ทัศนคติคือการเรียนรู้ โดยทัศนคติมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์โดยตรง และจากการเรียนรู้ทางสังคม

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงสอดคล้องกับมนสิชา แสงวัง (2553) ศึกษาระดับความเสี่ยงรวมทั้งแนวทางในการจัดทำการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าการปฏิบัติงานต่าง ๆ ภายในหน่วยงานของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เห็นความสำคัญในเรื่องการควบคุมการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ดังนั้นการพัฒนาบุคลากร โดยเฉพาะในระดับหัวหน้างาน หัวหน้าหน่วย และหัวหน้าฝ่ายจึงมีความจำเป็นเพราะบุคคลากรเหล่านี้จะเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้บริหารระดับสูงกับผู้ปฏิบัติงานเพื่อให้การดำเนินการแต่ละเรื่องมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการได้รับความรู้ในเรื่องการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง และ วรารวรรณ ทิพพานิช (2547) ศึกษาแนวทางการนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กร กรณีศึกษา บริษัท บีโตร์เคมี

แห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ได้สรุปข้อเสนอแนะการนำการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในองค์กรที่สำคัญ ได้แก่ การสนับสนุนให้เกิดความตระหนักในความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร ควรให้ความสำคัญต่อการจัดโปรแกรมการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ให้เพียงพอ ทั้งถึงเพื่อกระตุ้นให้พนักงานเกิดความเข้าใจ และเกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น ควรมุ่งเน้นการประชุมเชิงปฏิบัติการในขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง **ธงชัย สิงห์กุล (2550)** ศึกษาเรื่องทัศนคติของพนักงานที่มีต่อการนำ Risk Management มาใช้ในองค์กรกรณีศึกษา บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ที่เสนอให้ องค์กรมีความตระหนักในการจัดการความเสี่ยง (Risk Awareness) โดยการสื่อสารและให้ความรู้ กับพนักงานในทุก ๆ ระดับเพื่อให้มีส่วนร่วมในการกำหนดและบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กร ร่วมกัน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ **เบรกเลอร์ (1986)** ที่ได้เสนอแนวคิดว่าความตระหนักเกิดจาก ทัศนคติที่มีต่อสิ่งเร้า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความ ตระหนัก คือ ความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึก และพฤติกรรม

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักด้าน การบริหารจัดการความเสี่ยง” กรณีศึกษา: บริษัทดำเนินธุรกิจนำเข้า – ส่งออกแห่งหนึ่งดังนี้

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติในการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ให้ความ สำคัญน้อย ดังนี้

ด้านความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการ ความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน

ควรปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับเรื่อง การนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับ ใช้ในการทำงาน โดยเพิ่มความรู้หรือจัดอบรมที่ทำให้พนักงานมีความรู้มากขึ้นสามารถเชื่อมโยงการ ทำธุรกรรมด้านการค้าระหว่างประเทศกับการบริหารจัดการความเสี่ยง เมื่อพนักงานมีความรู้เชิง ลึกมากขึ้นส่งผลให้พนักงานสามารถคาดการณ์โอกาสเกิดปัจจัยเสี่ยงในด้านต่าง ๆ รวมถึง ผลกระทบและดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ด้านสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน

ควรปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับเรื่อง ช่องทางการสื่อสาร โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์ข้อมูล การบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email และการ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการ บริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ด โดยการสื่อสารข้อมูลควรมีความกระชับสามารถอ่านและเข้าใจ

ได้ง่าย โดยเฉพาะการสื่อสารทาง Email ที่พนักงานที่มีระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่างกัน เนื่องจากปัจจุบันพนักงานจะใช้การสื่อสารทาง Email ในการทำงานมาก พนักงานจะให้ความสำคัญกับ Email ที่ข้อมูลมีประโยชน์ น่าสนใจใช้เวลาอ่านไม่มากนักในแต่ละ Email หากพนักงานไม่สนใจข้อมูลนั้น อาจไม่เปิด Email นั้นหรือลบ Email นั้น

ด้านความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน

ปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับหน่วยงานที่สังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อเกิดความเสียหายต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ และ เรื่องขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม โดยการ Share Case ต่าง ๆ ในหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้พนักงานได้มีการเรียนรู้ร่วมกันในหน่วยงานและสามารถนำ Case มาเป็น Lesson Learn เชื่อมโยงกับการทำงานในหน่วยงาน

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ข้อเสนอให้มีวิจัยเรื่อง “ระบบจัดการความรู้ (Knowledge Management) เพื่อเสริมสร้างความตระหนักในบริหารจัดการความเสี่ยง” เพื่อสามารถกำหนดแนวทางการจัดทำคลังข้อมูลความรู้ที่เชื่อมโยงการทำธุรกรรมด้านการค้าระหว่างประเทศและการบริหารจัดการความเสี่ยงของบริษัท

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2552. การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เจนเนตร มณีนาค, 2548. การบริหารความเสี่ยงระดับองค์กรจากหลักการสู่ภาคปฏิบัติ, กรุงเทพมหานคร: บริษัท ไฟนอล การพิมพ์ จำกัด
- เจริญ เจษฎาวัดย์, 2548. การบริหารความเสี่ยง, กรุงเทพฯ: บริษัท พอดี จำกัด
- ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อทำวิจัย, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- ทองศักดิ์ ประสบกิตติคุณ, 2534. “การประเมินค่าความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดตราด” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์
- ธิดิภรณ์ สุดมาศ, 2548. “การรับรู้ของพนักงานต่อปัจจัยระบบการบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร” กรณีศึกษา บริษัท ปีโตรเคมีแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) งานนิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยบูรพา
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2546. จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ด ยูเคชั่น
- สุวรีย์ ศิวะแพทย์, 2549. จิตวิทยาทั่วไป กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์
- อนุสรณ์ กาลดิษฐ์, 2548, การศึกษาความรู้และความตระหนักของนักศึกษาที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ในห้องปฏิบัติการวิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานคร ปริญญา นิพนธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อรรวรรณ ปิลาณันโอบาท, 2549, การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission (COSO) ,
Enterprise Risk Management – Integrated Framework [Online] Retrived:
September 10 From www.COSO.org
- Eiser, 2001. “Attitude, Decision and Perception of Risk: A social Psychological
Analysis”, Environmental Risks: Perception, Evaluation and Management.
[Online]. Retrived: October 13. From www.emeraldinsight.com

Helliar , Lonie , Power and Sinclair, 2001. “Attitude of UK Managers to Risk and Uncertainty” , Balance Sheet. [Online].]. Retrived: October 13. From www.emeraldinsight.com

Schubert, 2006. “Analyzing and Managing Risks – on The importance of Gender Differences in Risk Attitudes”, Managerial Finance. [Online].]. Retrived: October 13 From www.emeraldinsight.com

Shoham and Fiegenbaum, 2002. “Competitive Determinants of Organizational Risk-Taking Attitude: The Role of Strategic Reference Points”, Management Decision.[Online]. Retrived: October 13. From www.emeraldinsight.com

ภาคผนวก

การจัดการความเสี่ยงของบริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่ง

ความเสี่ยงของบริษัทนำเข้าส่งออกแห่งหนึ่งที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามุ่งเน้นให้พนักงานบริหารจัดการความเสี่ยงตามคำแนะนำของ Bain & Company Thailand, Inc ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาด้านบริหารจัดการความเสี่ยงของบริษัท มี 8 รายการคือ

1. ความเสี่ยงเกี่ยวกับความปลอดภัย สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม (Safety , Health , Environment Risk)
2. ความเสี่ยงเกี่ยวกับกฎหมาย กฎระเบียบ ทั้งในประเทศและนอกประเทศที่บริษัทดำเนินธุรกิจ กฎระเบียบของบริษัทเอง และค้ำประกันสัญญาทางธุรกิจที่บริษัทให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง (Compliance Risk)
3. ความเสี่ยงเกี่ยวกับชื่อเสียง ตราสัญลักษณ์ การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา (Intangible Assets Risk)
4. ความเสี่ยงเกี่ยวกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือภัยพิบัติจากการกระทำโดยมนุษย์ (Hazard Risk)
5. ความเสี่ยงเกี่ยวกับการจัดซื้อ จัดหา วัตถุดิบ พลังงาน อุปกรณ์ เครื่องจักร แรงงาน (Input Risk)
- 6 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการปฏิบัติการ ในกระบวนการผลิต การขายและการตลาด การจัดจำหน่าย การลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ ระบบสนับสนุน เช่น IT (Operations Risk)
- 7 ความเสี่ยงเกี่ยวกับการเงิน เช่น อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย สภาพคล่องของบริษัท ลูกหนี้บริษัท (Financial Risk)
8. ความเสี่ยงเกี่ยวกับธุรกิจ เช่น ผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจผันผวน ปัญหาการจากคู่แข่ง หรือเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลง

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเลขที่

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง” กรณีศึกษา : บริษัทดำเนินธุรกิจนำเข้า – ส่งออกแห่งหนึ่ง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นส่วนประกอบในการศึกษาวิจัยเฉพาะกรณีของนักศึกษาหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการธุรกิจสำหรับนักบริหาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเนชั่น เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 8 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามที่เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำนวน 10 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักรู้ในการนำแนวความคิดของการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของสื่อเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับระยะเวลารับรู้ที่ผ่านมาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง จำนวน 3 ข้อ

ส่วนที่ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับความตระหนักรู้ในการบริหารจัดการความเสี่ยง จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 8 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักรู้ด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง”

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคำตอบ หรือในตารางให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด

ผู้ศึกษาวิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ในการศึกษาต่อไป ข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ผู้ศึกษาวิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ดวงฤดี กิตติจารุดุลย์

ผู้ศึกษาวิจัย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องคำตอบ หรือในตารางรวมทั้งเติมข้อความในช่องว่างให้ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด

ส่วนที่ 1 : เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม โดยให้ทำเครื่องหมายตามข้อกำหนดที่กำหนด ซึ่ง
ประกอบด้วยคำถามเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงาน

1.1 เพศ

หญิง ชาย

1.2 อายุ

21 – 25 ปี 26 – 30 ปี 31 – 35 ปี 36 – 40 ปี

41 – 45 ปี 46 – 50 ปี 51 – 55 ปี 56 – 60 ปี

1.3 ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี

ปริญญาโท ปริญญาเอก

1.4 หน่วยงานที่สังกัด

ฝ่าย Automotive & Industrial Materials ฝ่าย Cement & Construction Materials

ฝ่าย Energy ฝ่าย Industrial & Agricultural Supplies

ฝ่าย Recycling Business ฝ่าย Overseas

ฝ่าย Strategic Marketing ฝ่าย International Services

ฝ่าย Oil & Gas and General Merchandise Business Human Resource

1.5 ระดับตำแหน่งงาน

ระดับปฏิบัติการ ระดับบริหาร ระดับจัดการ

1.6 ระยะเวลาในการทำงาน (นับรวมตั้งแต่ปฏิบัติงานบริษัทในเครือ จนถึงปฏิบัติงาน ณ ปัจจุบัน)

< 1 ปี 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี 11 – 15 ปี > 16 ปี

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	ใช่	ไม่ใช่
2.1..ความเสี่ยง คือ ความไม่แน่นอนของเหตุการณ์ ซึ่งไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่ความเสี่ยงนั้น ๆ มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นและก่อให้เกิดความเสียหายไม่มากนักน้อยในบริษัท		
2.2.การบริหารจัดการความเสี่ยง คือ การระบุ วิเคราะห์ ประเมิน ดูแล ตรวจสอบ ควบคุมความเสี่ยงและดำเนินการเพื่อให้บริษัทลดความเสียหายจากผลกระทบของความเสี่ยงให้มากที่สุด		
2.3.ความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายใน เช่น ขั้นตอนการดำเนินการ ทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการ สภาพคล่องของบริษัท เป็นต้น		
2.4.ความเสี่ยงอาจเกิดขึ้นทั้งจากปัจจัยภายนอก เช่น กฎหมาย กฎระเบียบ ความผันผวนของภาวะเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ภัยธรรมชาติ เป็นต้น		
2.5.ปัจจัยเสี่ยง คือ ต้นเหตุหรือสาเหตุที่มาของความเสี่ยง ที่จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องระบุได้ด้วยว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ไหน เกิดเมื่อใด และเกิดขึ้นอย่างไร เพื่อจะได้วิเคราะห์และดำเนินการหาวิธีบริหารจัดการความเสี่ยงได้ถูกต้อง		
2.6.การยอมรับความเสี่ยง หมายถึงการตกลงกันที่จะยอมรับความเสี่ยงนั้นๆ เนื่องจากไม่คุ้มค่าในการจัดการป้องกัน โดยจะใช้การเผื่อระวังอย่างใกล้ชิด สม่าเสมอแทน ถือเป็นหนึ่งนในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง		
2.7.การลด / การควบคุมความเสี่ยง หมายถึง การปรับปรุงกระบวนการทำงาน หรือออกแบบวิธีการทำงานใหม่ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดความเสียหาย เช่น การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน ถือเป็นหนึ่งนในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง		
2.8.การกระจายหรือโอนความเสี่ยง หมายถึง การกระจายหรือถ่ายโอนความเสี่ยงให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบ เช่น การทำประกันภัย หรือ การจ้างให้บุคคลภายนอกดำเนินการแทน (Outsource) ถือเป็นหนึ่งนในวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยง		
2.9. การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง หมายถึง การที่บริษัทไม่อาจยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ จึงต้องตัดสินใจยกเลิกกิจกรรม / โครงการที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงนั้นไป		
2.10. การผ่านการอนุมัติตามอำนาจดำเนินการเป็นการควบคุมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยงหรือผลกระทบจากความเสี่งต่าง ๆ ตั้งแต่แรก ถือเป็น Preventive Control ในการบริหารจัดการความเสี่ยง		

ส่วนที่ 3 : เป็นคำถามเกี่ยวกับความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน”

ความใส่ใจและเห็นคุณค่าของความตระหนักในการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.1 ท่านคิดว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีประโยชน์ต่อบริษัท					
3.2 ท่านคิดว่าการนำแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานเป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคน มิใช่เฉพาะระดับผู้บริหารบริษัท					
3.3 ท่านคิดว่าการนำแนวความคิดการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้จะช่วยให้ท่านทำงานได้ตามบรรลุมิติวัตถุประสงค์ เกิดความระมัดระวังในการทำงาน ป้องกันไม่เกิดค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิด ป้องกันไม่ให้เกิดความล่าช้าในการทำงาน ป้องกันการเกิดความล่าช้าในการส่งมอบสินค้าให้ลูกค้า หรือ ป้องกันการไม่สามารถเรียกเก็บเงินค่าสินค้าจากลูกค้า เป็นต้น					
3.4 ท่านยินดีเรียนรู้หรือรับข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่บริษัทจัดให้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ หรือเสริมสร้างความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง					
3.5 ท่านจะนำแนวคิดในการบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงานของท่านในปัจจุบัน					

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับสิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน

สิ่งเร้าหรือลักษณะรูปแบบของข้อมูลแนวคิดการบริหารจัดการความเสี่ยง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4.1. การสื่อสารที่มีรูปภาพ สีสันสดใส ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง					
4.2. การสื่อสารที่ข้อมูลกระชับ ตรงประเด็น อ่านแล้วเข้าใจง่าย ช่วยกระตุ้นให้ท่านสนใจข้อมูลและเกิดความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง					
4.3. ช่องทางการสื่อสารใดที่ทำให้ท่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (โปรดตอบทุกข้อตั้งแต่ข้อ 4.3.1 – 4.3.5)					
4.3.1 การ Share หรือ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยงไปยัง Email ของท่าน					
4.3.2 การ Share Case KM เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงใน Intranet ผ่าน KX 5 ของบริษัท					
4.3.3 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงในการประชุมในหน่วยงานของท่าน					
4.3.4 การ Share Case เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยวิทยากร					
4.3.5 การ Share Case .เกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง ณ บอร์ดประชาสัมพันธ์สัมพันธ์ข้อมูลในท้องถิ่นของบริษัท					

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้กับการทำงาน

ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมในการนำแนวคิดบริหารจัดการความเสี่ยงมาปรับใช้ในการทำงาน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5.1. ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดมักประเมินโอกาสและปัจจัยเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่าง ๆ ในงานประจำวันหรืองานโครงการ รวมทั้ง หาทางป้องกันหรือลดความเสี่ยงจนเป็นปกตินิสัย					
5.2 หน่วยงานที่ท่านสังกัดอยู่มักมีประเด็นหาหรือกันหน่วยงานเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงหรือ ลดความเสี่ยง					
5.3. ท่านและเพื่อนของท่านมักจะขอคำปรึกษากับหัวหน้าหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบความเสี่ยงเพื่อหาวิธีการป้องกันหรือลดความเสี่ยงที่เหมาะสม					
5.4. การบริหารจัดการความเสี่ยงหรือการ SHARE CASE ที่เกี่ยวกับความเสี่ยงเป็นหนึ่งในหัวข้อการประชุมรายเดือนของหน่วยงานหรือในการประชุมฝ่ายที่ท่านสังกัด					
5.5 ท่านและเพื่อนในหน่วยงานที่ท่านสังกัดปฏิบัติงานตามคู่มืออำนาจดำเนินการ					

ส่วนที่ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
6.1. ท่านคิดว่าระยะเวลาที่ท่านเริ่มได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง จนถึงปัจจุบันช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง					
6.2. ท่านคิดว่ากรณีที่ท่านได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยง บ่อยครั้ง จะช่วยให้ท่านเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง					
6.3. ท่านคิดว่าความถี่ที่เหมาะสมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงผ่านสื่อต่างๆ ของบริษัท (โปรดตอบทุกข้อตั้งแต่ข้อ 6.3.1 – 6.3.5)					
6.3.1 ทันทีทุกครั้งที่เกิด Case ผิดพลาดจากการไม่บริหารจัดการความเสี่ยง					
6.3.2 ทุกสัปดาห์					
6.3.3 ทุกเดือน					
6.3.4 ทุกไตรมาส					
6.3.5 ทุกปี					

ส่วนที่ 7 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง

พฤติกรรมตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7.1. ท่านทราบดีว่างานในขั้นตอนใดที่ท่าน รับผิดชอบมีโอกาสเกิดความเสี่ยงหรือความ ผิดพลาด					
7.2. ท่านมักพิจารณาว่ามีสาเหตุใดบ้างอาจทำให้ งานของท่านเกิดความเสี่ยงหรือความผิดพลาด					
7.3. ท่านมักคาดการณ์โอกาสการเกิดความเสี่ยง ล่วงหน้าในงานประจำวัน และดำเนินการป้องกัน หรือลดความเสี่ยงในงานของท่านเป็นปกตินิสัย					
7.4. ท่านจะแจ้งให้ผู้รับผิดชอบทราบหากท่าน เห็นว่าเกิดความเสี่ยงแต่ผู้รับผิดชอบยังไม่ได้ ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง					
7.5. ท่านซื้อประกันภัย หรือ ให้ความสำคัญใน การทำประกันภัยสินค้าเพื่อบรรเทาความ เสียหายหากเกิดความเสียหายจากสาเหตุต่าง ๆ สำหรับ SHIPMENT การนำเข้าส่งออกตาม INCOTERM					

ส่วนที่ 8 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยง”

ขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ